

Co-funded by
the European Union

***Priručnik za prilagođavanje obuka za odrasle sa stečenim
motoričkim smetnjama***

Autori

Agencija za kvalifikacije - AZK (Beograd, Republika Srbija)

Prof. dr Časlav Mitrović, Slađana Baralić, Nataša Ćirić, Milena Grbović, Samir Hodžić, Milica Jelić Mariokov, Sofija Karalić, Brankica Kocić, Zoran Spasić i Nataša Veselinović

Resursni centar za specijalnu edukaciju - RCSE (Beograd, Republika Srbija)

Prof. dr Goran Nedović, prof. dr Fadilj Eminović i prof. dr Ivana Sretenović

Socijalna zadruga Humana Nova - HN (Čakovec, Republika Hrvatska)

Ivan Božić, Karolina Kraljić i Višnja Majsec Sobota

Institut za simboličku analizu i razvoj informacionih tehnologija - IPAK (Velenje, Republika Slovenija)

Prof. dr Stanko Blatnik i dr Sanja Selimović

POPIS NAJČEŠĆE KORIŠTENIH KRATICA

UVOD

- 1. KLASIFIKACIJA INVALIDITETA**
 - 1.1. Statistički pokazatelji po državama**
 - 1.2. Definicija i klasifikacija invaliditeta**
 - 1.3. Motorički poremećaji – osnovne značajke**
 - 1.4. Klasifikacija motoričkih oštećenja**
- 2. OBRAZOVANJE**
 - 2.1. Vrste obrazovanja**
 - 2.2. Neformalno obrazovanje odraslih**
 - 2.3. Neformalno inkluzivno obrazovanje odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama**
- 3. METODE I TEHNIKE OBUČAVANJA ODRASLIH OSOBA SA STEČENIM MOTORIČKIM SMETNJAMA**
 - 3.1. Individualizacija procesa obučavanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama**
 - 3.2. Primjena koncepta Univerzalne matrice**
 - 3.3. Stvaranje inkluzivnog okruženja za obučavanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama**
 - 3.4. Inkluzivna komunikacija u obučavanju osoba sa stečenim motoričkim smetnjama**
 - 3.5. Obučavanje kadrova u obrazovanju odraslih za rad s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama**
 - 3.6. Podrška edukatora u procesu samoaktualizacije potencijala osoba sa stečenim motoričkim smetnjama**
- 4. RAZUMNO PRILAGOĐAVANJE U OBRAZOVANJU ODRASLIH ZA OSOBE SA STEČENIM MOTORIČKIM SMETNJAMA**
 - 4.1. Prostorno prilagođavanje**
 - 4.2. Tehničko prilagođavanje**
- 5. PRIMJERI DOBRE PRAKSE**
- 6. PREPORUKE I SMJERNICE**
- 7. ZAKLJUČAK**
- 8. PRILOG**
 - 8.1. Normativni okvir obrazovanja odraslih**
 - 8.2. Specifičnosti u obrazovanju odraslih**
 - 8.3. Podrška osobama s invaliditetom u obrazovanju odraslih, profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju**

LITERATURA

POPIS NAJČEŠĆE UPOTREBLJIVANIH SKRAĆENICA

Skraćenica	Značenje
ASOO	Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih
AT	Asistivna tehnologija
AZK	Agencija za kvalifikacije
EU	Europska unija
HKO	Hrvatski kvalifikacijski okvir
HN	Socijalna zadruga Humana Nova
HZJZ	Hrvatski zavod za javno zdravstvo
IPAK	Institut za simboličku analizu i razvoj informacijskih tehnologija
JPOA	Javno priznati organizator aktivnosti obrazovanja odraslih
NPK	Nacionalna profesionalna kvalifikacija
NOKS	Nacionalni okvir kvalifikacija Srbije
NU	Narodno učilište
OSI	Osobe s invaliditetom
PPU	Priznavanje prethodnog učenja
RCSE	Resursni centar za specijalnu edukaciju (Beograd, Republika Srbija)
SURS	Republički zavod za statistiku Slovenije (Statistični urad Republike Slovenije)
SUTŽO	Slovenski univerzitet za treću životnu dob
UTŽO	Univerzitet za treću životnu dob
UDL	Univerzalni dizajn za učenje (Universal Design for Learning)
UN	Ujedinjeni narodi

UVOD

O projektu

Obrazovanje odraslih, kao ključni aspekt društvenog i profesionalnog razvoja, potrebno je prilagoditi potrebama svih pojedinaca, uključujući i one sa specifičnim izazovima poput stečenih motoričkih smetnji. Budući da osobe sa stečenim motoričkim smetnjama često nailaze na prepreke koje otežavaju njihov pristup obrazovnim mogućnostima, postoji potreba za inkluzivnim obrazovnim praksama koje će im omogućiti ravnopravno sudjelovanje u društvenim, profesionalnim i obrazovnim tokovima.

Važno je prepoznati da su to često osobe koje više nisu u mogućnosti obavljati poslove kojima su se ranije bavile ili za koje su se školovale. Zbog toga mnoge od njih prelaze iz kategorije radno aktivnog stanovništva u kategoriju socijalno ugroženih osoba. Putem prilagođenih programa osposobljavanja pruža im se prilika da razviju nove vještine, pronađu alternativne karijerne puteve i zadrže svoj status unutar radno aktivne populacije.

Projektom *Putevi inkluzivnog učenja: prilagodba programa obrazovanja odraslih za osobe sa stečenim motoričkim smetnjama – AdaptED*, želimo pružiti konkretne smjernice i strategije koje će omogućiti inkluzivnost postojećih obrazovnih programa. Kroz suradnju s partnerima iz različitih zemalja i sektora, ovaj projekt nastoji prilagoditi postojeće obrazovne prakse i osigurati ravnopravan pristup obrazovanju za osobe koje se suočavaju s izazovima uzrokovanim stečenim motoričkim smetnjama.

Konačan rezultat projektnih aktivnosti je priručnik čiji je cilj edukatorima, kreatorima politika i organizacijama koje se bave obrazovanjem odraslih pružiti praktične informacije, smjernice i preporuke za razvoj i provedbu inkluzivnih strategija. Priručnik je nastao kao rezultat zajedničkog rada međunarodnog tima stručnjaka te obuhvaća ne samo teorijske smjernice nego i konkretne primjere dobre prakse. Utemeljen je prvenstveno na znanjima i iskustvima autora, ali i na informacijama koje su tijekom izrade pružili predstavnici zainteresiranih ciljnih skupina.

Priručnik je prvenstveno namijenjen edukatorima i organizatorima različitih aktivnosti obrazovanja odraslih, ali i svim pojedincima i institucijama – poslodavcima, nevladinim organizacijama, javnim ustanovama i drugima – koji se

na bilo koji način bave obrazovanjem odraslih osoba ili u svom radu dolaze u kontakt s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama.

Ujedno, priručnik predstavlja praktičan alat koji olakšava uvođenje principa inkluzivnosti u obrazovne programe, čineći ih pristupačnijima osobama s motoričkim smetnjama. Na taj način odrasli polaznici ne samo da stječu nove radne vještine i digitalnu pismenost, već se i osnažuju da aktivno traže odgovarajuće zaposlenje te nastave doprinositi svojoj zajednici.

Nositelj i partneri

Agencija za kvalifikacije – AZK (Beograd, Republika Srbija)

Agenciju za kvalifikacije osnovala je Vlada Republike Srbije 7. rujna 2018. godine s ciljem unapređenja i osiguravanja kvalitete na svim razinama razvoja i provedbe Nacionalnog okvira kvalifikacija u Srbiji (NOKS).

Nadležnosti Agencije obuhvaćaju razmatranje inicijativa za uvođenje novih i unaprjeđenje postojećih kvalifikacija, pružanje stručne i administrativno-tehničke podrške sektorskim vijećima, kao i pripremu standarda kvalifikacija. Agencija vodi Registar NOKS-a, koji se sastoji od tri podregistra:

- Podregistra nacionalnih kvalifikacija,
- Podregistra standarda kvalifikacija,
- Podregistra javno priznatih organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih.

Također, Agencija provodi priznavanje stranih školskih i visokoškolskih isprava te procjenu studijskih programa u skladu s propisima.

U nadležnosti Agencije nalazi se i akreditacija programa osposobljavanja organizacija koje stječu status javno priznatog organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih (JPOA), kao i vanjska provjera kvalitete rada tih organizacija.

Agencija prati aktivnosti karijernog vođenja i savjetovanja, kao i provedbu usluga karijernog usmjeravanja. Aktivno surađuje s domaćim i međunarodnim institucijama i organizacijama, čime doprinosi jačanju kapaciteta na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

Ресурсни центар за специјалну едукацију

Resursni centar za specijalnu edukaciju – RCSE (Beograd, Republika Srbija)

Resursni centar za specijalnu edukaciju (RCSE) je nevladina i neprofitna udruga koja okuplja stručnjake i znanstvenike iz područja specijalne edukacije i rehabilitacije. Osnovan je 10. rujna 2012. godine s ciljem razvoja i unapređenja znanosti i prakse specijalne edukacije i rehabilitacije kroz različite aktivnosti.

RCSE, kao partner na projektu Putevi inkluzivnog učenja: prilagodba programa obrazovanja odraslih za osobe sa stečenim motoričkim poteškoćama – AdaptED, ima važnu ulogu u pružanju stručnih i praktičnih smjernica.

Doprinos udruge može se sagledati kroz nekoliko aspekata:

- pružanje relevantnih znanja iz područja specijalne edukacije,
- identifikacija najčešćih prepreka u radnom okruženju osoba sa stečenim motoričkim poteškoćama,
- izrada konkretnih preporuka za prevladavanje uočenih prepreka koje će pomoći poslodavcima, zaposlenima i stručnjacima u provedbi prilagodbi radnog okruženja za osobe sa stečenim motoričkim poteškoćama,
- testiranje predloženih programa u stvarnim radnim uvjetima i analiza povratnih informacija s ciljem unaprjeđenja sadržaja,
- širenje informacija kako bi doprijele do šire javnosti i bile praktično primijenjene.

Socijalna zadruga Humana Nova – HN (Čakovec, Republika Hrvatska)

Socijalna zadruga Humana Nova (HN) je neprofitno društveno poduzeće usmjereno na radnu integraciju i zapošljavanje ranjivih skupina: osoba s invaliditetom, dugotrajno nezaposlenih te ostalih društveno isključenih i marginaliziranih pojedinaca.

Kroz radne procese ponovne uporabe i recikliranja tekstila te procese tekstilne proizvodnje, kao i razne popratne aktivnosti, poštujući načela kružnog

gospodarstva, Humana Nova omogućuje ranjivim skupinama stjecanje novih znanja i vještina, čime se potiče njihov profesionalni razvoj.

Suradujući s institucijama relevantnima u području profesionalne rehabilitacije, obrazovanja i zapošljavanja, HN jača kompetencije ranjivih pojedinaca, s posebnim naglaskom na osobe s invaliditetom.

Primjenom načela razumnog prilagođavanja – kako u arhitektonskom, tako i u tehničkom smislu – omogućuje se usvajanje teorijskih znanja i praktičnih vještina te njihova primjena u stvarnim radnim uvjetima, čime se povećava konkurentnost i zapošljivost osoba s invaliditetom na tržištu rada.

Institut za simboličku analizu i razvoj informacijskih tehnologija – IPAK (Velenje, Republika Slovenija)

Institut za simboličku analizu i razvoj informacijskih tehnologija – IPAK, osnovan 2000. godine, posvećen je unapređenju razvoja i primjeni informacijskih tehnologija te promicanju znanosti, izuma i inovacija. Tim instituta također se fokusira na obrazovne metode koje potiču kreativnost, razvoj kreativnih zajednica i volonterstvo, kao i na regionalni razvoj, društvene inovacije i humanitarne aktivnosti.

IPAK je posvećen razvoju usluga koje koriste osobe s invaliditetom te unapređenju pristupa tehnologiji za sve. Institut se bavi edukacijom (tečajevi, radionice), izdavaštvom (knjige i druge publikacije) te istraživačkim radom (aktivna istraživačka jedinica).

Do sada je IPAK sudjelovao u brojnim europskim i nacionalnim projektima u okviru sljedećih programa: Eureka, PHARE, Minerva, LifeLong Learning Programme, Central Europe, Cross Border Collaboration Slovenija–Hrvatska, IPA Bosna i Hercegovina, FP7 i Erasmus+.

IPAK održava redovite kontakte s istraživačima iz inozemstva, slovenskim tvrtkama i institucijama. Partneri IPAK-a dolaze iz Europske unije, jugoistočne Europe i Sjedinjenih Američkih Država. Institut je nositelj devet patenata i četiri žiga registrirana pri Slovenskom zavodu za intelektualno vlasništvo.

Svaki partner doprinosi projektu kroz svoju mrežu i strategiju uključivanja zajednice, čime se promiču inkluzivnost obrazovanja, priručnik i rezultati projekta.

Kolektivni učinak ove suradnje nadilazi granice lokalnih zajednica, obuhvaća širi krug zainteresiranih dionika te doprinosi općem društvenom napretku prema inkluzivnosti.

Ciljevi projekta

Dugoročni cilj projekta jest ostvariti transformativan utjecaj rješavanjem hitne potrebe za inkluzivnim praksama u obrazovanju odraslih, s posebnim naglaskom na osobe sa stečenim motoričkim poteškoćama. Ovaj cilj, koji je prepoznat kao ključan, podrazumijeva razvoj i provedbu strategija koje će obrazovne programe učiniti dostupnijima i ovoj specifičnoj skupini.

Zajedničkim radom, oslanjajući se na stručnost partnerskih organizacija i primjenom inovativnih metoda, nastojali smo definirati okvire za provedbu održivih modela inkluzivnog obrazovanja odraslih.

U kontekstu Erasmus+ poziva, projekt je usklađen s horizontalnim prioritetom „Inkluzija i različitost u svim područjima obrazovanja, osposobljavanja, mladih i sporta”, čime se potvrđuje važnost inkluzivnih obrazovnih praksi i njihova ključna uloga u suvremenom društvu. Poseban je naglasak stavljen na razvoj konkretnih strategija koje omogućuju ravnopravan pristup obrazovnim programima osobama sa stečenim motoričkim poteškoćama, s ciljem osiguranja jednakih mogućnosti i poboljšanja pristupačnosti obrazovnih institucija za ovu skupinu.

Jedan od specifičnih ciljeva projekta jest osposobljavanje edukatora i trenera za metodologije inkluzivne nastave kako bi razvili vještine potrebne za učinkovito odgovaranje na različite obrazovne potrebe polaznika. Takav pristup omogućuje primjenu inkluzivnih praksi u svakodnevnom radu te doprinosi prioritetu „Unaprjeđenje kompetencija edukatora i drugog osoblja uključenog u obrazovanje i osposobljavanje”, s posebnim naglaskom na pristupačnost i podršku prilagođenu potrebama polaznika.

Jedan od ključnih ciljeva također je razvoj specijaliziranih obrazovnih sadržaja koji odgovaraju jedinstvenim potrebama učenja osoba sa stečenim motoričkim poteškoćama. Kroz taj proces razvijaju se prilagođene obrazovne prakse koje odgovaraju specifičnim zahtjevima ove skupine, čime se izravno doprinosi temama „Invaliditet i zapošljivost”.

Nadalje, razvijen je sveobuhvatan priručnik koji sadrži najbolje prakse i smjernice za integraciju osoba sa stečenim motoričkim poteškoćama u obrazovni sustav, posebice u područje neformalnog obrazovanja odraslih. Taj priručnik predstavlja ključan alat za širenje inkluzivnih praksi i unaprjeđenje njihove primjene u obrazovnim institucijama te je u potpunosti usklađen s prioritetom „Inkluzija i različitost u svim područjima obrazovanja, osposobljavanja, mladih i sporta”.

Primarna ciljna skupina projekta su edukatori i osoblje uključeno u programe obrazovanja odraslih, kao i organizacije koje pružaju tu vrstu obrazovanja. Također, projektom se nastoji obuhvatiti osobe koje se suočavaju s izazovima uzrokovanim stečenim motoričkim poteškoćama, s ciljem omogućavanja pristupa inkluzivnom obrazovanju i stjecanja vještina potrebnih za povratak na tržište rada. Od projekta mogu imati koristi i stručnjaci iz područja specijalnog obrazovanja i rehabilitacije, kreatori politika, kao i predstavnici relevantnih institucija.

Očekivani rezultati

Prilagodбом obrazovnih programa osobama sa stečenim motoričkim poteškoćama očekuje se povećanje njihove uključenosti u procese učenja i osposobljavanja. Aktivno uključivanje samih korisnika u oblikovanje i prilagodbu programa rezultira sadržajima koji su funkcionalno i tematski usklađeni s njihovim stvarnim potrebama.

Na taj način programi doprinose razvoju novih vještina, jačanju postojećih kapaciteta te poticanju profesionalnog i osobnog razvoja. Dodatno, očekuje se povećana motivacija za obrazovanje, realno sagledavanje vlastitih mogućnosti, formuliranje ostvarivih ciljeva te razvoj **konstruktivnog odnosa prema učenju i osobnom napretku**.

Dugoročno, ovakav pristup doprinosi većoj zapošljivosti, socijalnoj inkluziji te stvaranju društvenog okruženja koje prepoznaje i vrednuje različitosti.

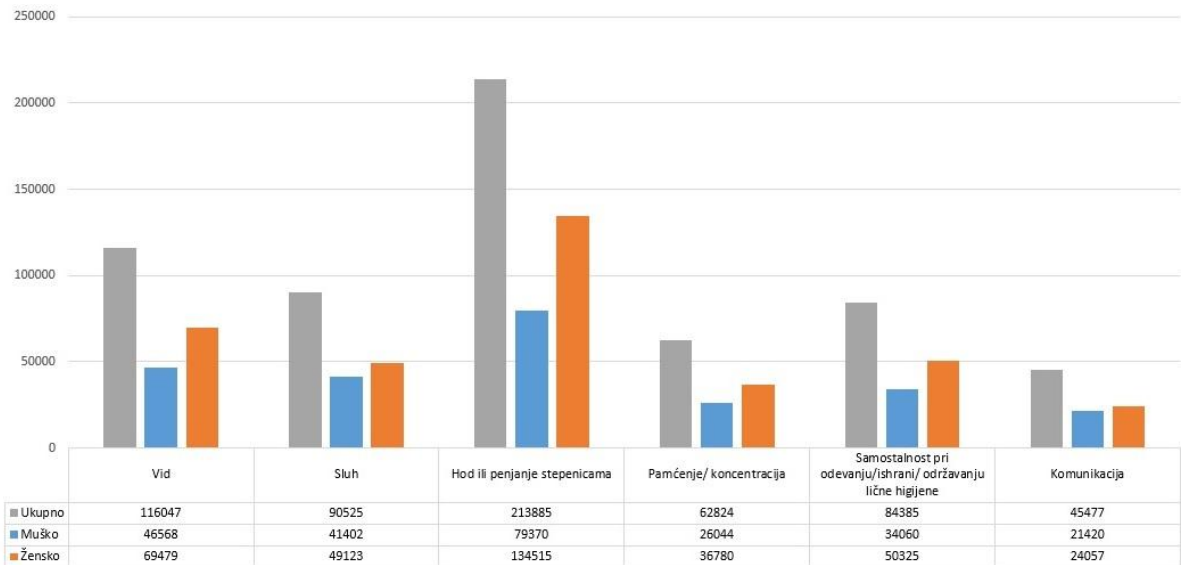
1. Klasifikacija invaliditeta

1.1. Statistički pokazatelji po državama

Ujedinjeni narodi (UN) ukazuju na to da je jedna od deset osoba u svakoj državi osoba s invaliditetom (OSI). Stoga je za svaku državu važno raspolagati odgovarajućim podacima o osobama s invaliditetom, što predstavlja nužan uvjet za donošenje strateških dokumenata, kao i za planiranje odgovarajućih preventivnih mjera i programa.

Republika Srbija

Prema podacima Popisa stanovništva iz 2022. godine, ukupan broj stanovnika u Republici Srbiji iznosi 6.526.707 (48,6% muškaraca i 51,4% žena). Od tog broja, 356.404 su OSI starije od dvije godine, što čini oko 5,5% ukupnog stanovništva. U odnosu na spolnu strukturu, broj OSI ženskog spola veći je u odnosu na broj OSI muškog spola (58,4% prema 41,6%). U skladu s podacima dobivenim tijekom posljednjeg popisa, probleme s vidom prijavljuje 116.047 osoba, sa sluhom 90.525, s hodom/penjanjem uz stepenice 213.885, s pamćenjem/koncentracijom 62.824, sa samostalnošću 84.385, te s komunikacijom 45.477 (izvor: Popis 2022 – Republički zavod za statistiku).

Republika Hrvatska

Republika Hrvatska donijela je Zakon o Registru osoba s invaliditetom (NN 64/01, NN 63/22), koji propisuje način prikupljanja, obrade i zaštite podataka o OSI. Registar se vodi u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo, a s radom je započeo 2002. godine. Na temelju podataka prikupljenih u Registru svake se godine objavljuje najmanje jedno Izvješće o osobama s invaliditetom u Republici Hrvatskoj. Izvješće sadrži opće socio-demografske podatke o OSI, podatke o vrstama oštećenja, oštećenjima funkcionalnih sposobnosti te o vrstama pomagala koja OSI koriste, prikazane na razini Republike Hrvatske kao i za svaku županiju posebno.

Posljednje Izvješće o osobama s invaliditetom u Republici Hrvatskoj objavljeno je u rujnu 2024. godine (izvor: Hrvatski zavod za javno zdravstvo).

Prema podacima iz navedenog izvješća, u Republici Hrvatskoj je na dan 16. 9. 2024. bilo 653.577 OSI, što čini 17% ukupnog stanovništva. Od toga broja 55,5% OSI je muškog, a 44,5% ženskog spola. Najveći udio čine osobe u dobi 65+ (46,6%), dok je 41,1% u radno aktivnoj dobi (20–64 godine).

Na temelju podataka iz Registra zaposlenih osoba s invaliditetom, koji se vodi pri Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, u Republici Hrvatskoj zaposleno je 23.325 osoba s invaliditetom, što čini 8,7% od broja OSI u radno aktivnoj dobi odnosno 3,5% ukupnog broja OSI.

Republika Slovenija

Klasifikacija invaliditeta

Među stanovnicima Europske unije (EU), više od 15% čine OSI, dok je u Sloveniji njihov udio oko 12–13%, što znači da ih (prema procjenama) nema značajno manje nego u cijeloj EU. Službenih podataka o ukupnom broju OSI u Sloveniji nema, već se taj broj procjenjuje na temelju upisa u registre pojedinih kategorija invaliditeta. Pretpostavlja se da u Sloveniji ima između 160.000 i 170.000 OSI (radnih invalida, djece i mladih s posebnim potrebama, vojnih i ratnih invalida, osoba s umjerenim, težim i teškim mentalnim te najtežim tjelesnim oštećenjima). Od toga oko 8% OSI posjeduje rješenje o invaliditetu u skladu s različitim zakonima, dok preostalih 5% (prema procjenama invalidskih organizacija i njihova članstva) čine osobe s većim tjelesnim oštećenjima.

1.2. Definicija i klasifikacija invaliditeta

Prema definiciji sadržanoj u Konvenciji o pravima OSI, čije su sve tri partnerske zemlje potpisnice, OSI su one osobe koje imaju dugotrajna fizička, mentalna, intelektualna ili senzorna oštećenja koja, u interakciji s različitim preprekama, mogu otežati puno i učinkovito sudjelovanje tih osoba u društvu na osnovi jednakosti s drugima.

Prema uzrocima nastanka	Prema vremenu nastanka	Prema stupnju i težini	Prema vrstama oštećenja
<ul style="list-style-type: none"> • nesreće • bolesti • ozljede i slično 	<ul style="list-style-type: none"> • urođeni • stečeni 	<p>stupanj oštećenja funkcionalnih sposobnosti</p>	<ul style="list-style-type: none"> • oštećenja vida • oštećenja sluha • gluhosljepoća • oštećenja govorno-glasovne komunikacije • oštećenja lokomotornog sustava • oštećenja središnjeg živčanog sustava • oštećenja perifernog živčanog sustava • oštećenja drugih organa i organskih sustava, kromosomopatije, urođene anomalije i rijetke bolesti • intelektualna oštećenja • poremećaji iz spektra autizma • mentalna oštećenja • višestruka oštećenja

1.3. Motorički poremećaji – osnovne karakteristike

Motorički poremećaji smanjuju funkcionalne, obrazovne, socijalne i adaptivne potencijale. Riječ je o skupini različitih patoloških stanja koja mogu biti urođena ili stečena, progresivna ili neprogresivna, a čija se pojava kod svakog pojedinca manifestira specifično. Motorička oštećenja mogu se odnositi na poteškoće grube i/ili fine motorike ruku i/ili nogu, kao i na smetnje u održavanju tjelesne ravnoteže, što otežava i/ili onemogućava svakodnevno funkcioniranje osoba s invaliditetom (OSI).

Etiološko podrijetlo je različito, kao i tijek bolesti, no zajednički nazivnik predstavlja ovisnost o pomoći druge osobe u obavljanju svakodnevnih životnih aktivnosti, školovanju i profesionalnom (radnom) angažmanu.

Motorički poremećaj promatra se kroz:

- vrijeme nastanka
- prirodu oštećenja
- evoluciju patoanatomskih i funkcionalnih promjena
- opseg i kvalitetu ispada motoričkih funkcija
- povezanost s ispadima u drugim sustavima i organima

Republika Srbija

Prema popisu stanovništva iz 2022. godine u Republici Srbiji 356.404 osobe imaju neki oblik invaliditeta. Specifični podaci o broju osoba s motoričkim smetnjama nisu detaljno razrađeni u dostupnim izvorima. Međutim, u skladu s globalnim statističkim trendovima pretpostavlja se da je od ukupnog broja OSI prosječno oko 7–8% osoba s motoričkim smetnjama.

Republika Hrvatska

Prema podacima iz Izvješća o osobama s invaliditetom od 16. 9. 2024. u Republici Hrvatskoj živi 322.282 osoba s motoričkim smetnjama (osobe s oštećenjima lokomotornog sustava te središnjeg i perifernog živčanog sustava), što čini 49,3% ukupnog broja OSI. To je 8,3% ukupnog stanovništva Republike Hrvatske, što odgovara statistici prema kojoj prosječno 7–8% populacije čine osobe s tjelesnim invaliditetom.

Na temelju podataka Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo (HZJZ), 3,1% OSI (20.780 osoba) ima urođeni invaliditet, dok 96,9% ima stečeni. Primjenom tog

postotka na osobe s motoričkim smetnjama dolazi se do podatka da u Republici Hrvatskoj 9.990 osoba ima urođeno, a 312.292 osoba stečeno motoričko oštećenje.

Republika Slovenija

Prema podacima Statističkog ureda Republike Slovenije, ukupno stanovništvo prema popisu iz 2023. godine iznosi 2.120.937. Iako ne postoje točni podaci o broju osoba s invaliditetom, procjenjuje se da ih je oko 8%, odnosno otprilike 170.000. Značajan dio stanovništva ima poteškoće u kretanju, što ističe potrebu za daljnjim istraživanjima i uspostavljanjem jedinstvenih registara radi boljeg praćenja i pružanja podrške ovoj populaciji. Od ukupno 936.483 zaposlenih u Sloveniji, zaposleno je 35.769 OSI, odnosno 3,8%.

Specifičnosti u vezi s motoričkim smetnjama

Motorička oštećenja značajno utječu na smanjenu pokretljivost i samostalnost OSI, a time i na njihovu socijalnu izoliranost, što može negativno utjecati na mentalno zdravlje. S većom vidljivošću oštećenja raste i rizik od stigmatizacije, emocionalne nestabilnosti i smanjenih adaptivnih potencijala OSI — kako na vlastiti invaliditet, tako i na okolinu.

Koliko će motorički poremećaj utjecati na funkcioniranje OSI ovisi o vrsti i težini oštećenja te o dobi u kojoj je oštećenje nastalo. Teža i vidljivija oštećenja imaju izraženiji utjecaj na razvoj pojedinca. Ako je poremećaj nastao u ranijoj životnoj dobi, predviđa se bolja prilagodba novim životnim okolnostima. Kasnije nastale motoričke smetnje, kao oblik psihičkog traumatskog događaja, mogu dovesti do težih poteškoća prilagodbe i često zahtijevaju dodatnu psihosocijalnu podršku uz medicinsku rehabilitaciju.

1.4. Klasifikacija motoričkih oštećenja

S obzirom na dio organizma koji je oštećen, motorički poremećaji dijele se na:

- oštećenja lokomotornog sustava
- oštećenja središnjeg živčanog sustava
- oštećenja perifernog živčanog sustava

Oštećenja lokomotornog sustava

Lokomotorni sustav (sustav za kretanje) čine kosti, mišići i zglobovi. U najčešća oštećenja lokomotornog sustava ubrajaju se: patuljasti rast, gigantizam, rahitis, osteomijelitis, artritis, amputacije udova, deformacije kralježnice itd.

Oštećenja središnjeg živčanog sustava

Središnji živčani sustav sastoji se od mozga i leđne moždine. Upravljajući pokretima svih dijelova tijela, njegova oštećenja uzrokuju različite motoričke poteškoće. U najčešća oštećenja središnjeg živčanog sustava ubrajaju se: encefalitis, meningitis, kraniocerebralne ozljede, dječja paraliza, multipla skleroza, tumori mozga, cerebralna paraliza, moždani udar itd.

Oštećenja perifernog živčanog sustava

Periferni živčani sustav čine živci i gangliji smješteni izvan središnjeg živčanog sustava. U najčešća oštećenja ovog sustava ubrajaju se: hernije diska, neuropatije, polineuropatije, mijastenija gravis itd.

2. OBRAZOVANJE

Obrazovanje je organizirani proces stjecanja ishoda učenja — znanja, vještina, sposobnosti i stavova — s ciljem razvoja osobnosti. Ono omogućava intelektualni, emocionalni i socijalni razvoj pojedinca, osnažujući ga za samostalno razmišljanje, donošenje odluka i snalaženje u svakodnevnim situacijama. Predstavlja temelj za cjeloživotno učenje koje počiva na sposobnosti pojedinca da kontinuirano uči, prilagođava se promjenama i doprinosi društvenom, kulturnom i ekonomskom razvoju.

Cjeloživotno učenje podrazumijeva kontinuirano učenje tijekom cijelog života i uključuje sve oblike učenja — s ciljem stalnog unapređivanja osobnih, građanskih, socijalnih i radnih kompetencija. U kontekstu brzih tehnoloških promjena i digitalizacije, cjeloživotno učenje omogućava razvoj ne samo stručnih, nego i ključnih kompetencija, poput digitalne pismenosti, komunikacije, rješavanja problema, timskog rada i prilagodljivosti.

Za OSI cjeloživotno učenje ima ključnu važnost za unapređenje kvalitete života, profesionalnu integraciju i socijalnu uključenost. Ono omogućava stjecanje novih vještina, proširivanje znanja i ravnopravno sudjelovanje u društvu, unatoč urođenim ili stečenim fizičkim i drugim smetnjama.

2.1. Vrste obrazovanja

Osnovni oblici obrazovanja uključuju formalno i neformalno obrazovanje te informalno učenje. Zajedno čine cjelovit obrazovni sustav usmjeren na razvoj pojedinca tijekom cijelog života. Razumijevanje razlika i povezanosti među tim oblicima ključno je za razumijevanje koncepta cjeloživotnog učenja te za oblikovanje inkluzivnih obrazovnih politika.

FORMALNO

- organizovani procesi učenja koji se ostvaruju na osnovu planova i programa nastave i učenja osnovnog i srednjeg obrazovanja i studijskih programa visokog obrazovanja

NEFORMALNO

- organizovani procesi učenja odraslih koji se ostvaruju na osnovu posebnih programa, radi sticanja znanja, veština, sposobnosti i stavova usmerenih na rad, lični i socijalni razvoj

INFORMALNO

- proces samostalnog sticanja znanja, veština, vrednosti, stavova i sposobnosti odraslih, u svakodnevnom životnom, radnom i socijalnom okruženju

2.2. Neformalno obrazovanje odraslih

Neformalno obrazovanje odraslih obuhvaća organizirane obrazovne aktivnosti koje se odvijaju izvan formalnog obrazovnog sustava, a usmjerene su na stjecanje znanja, vještina i kompetencija relevantnih za osobni, profesionalni i društveni razvoj. Ovaj oblik obrazovanja je fleksibilan, praktično orijentiran i prilagođen potrebama odraslih polaznika, bilo da se radi o stručnom usavršavanju, razvoju ključnih kompetencija ili transverzalnih vještina. Neformalno obrazovanje odraslih najčešće se provodi kroz obuke, radionice, seminare, treninge i slične obrazovne aktivnosti koje organiziraju različite institucije, udruge i poslodavci.

Neformalno obrazovanje odraslih predstavlja ključni odgovor na izazove koje donose brze promjene na tržištu rada. U uvjetima tehnološkog napretka, digitalizacije i nestajanja tradicionalnih zanimanja, odrasli sve češće imaju potrebu stjecati nova ili unaprijediti postojeća znanja i vještine. Zbog svoje fleksibilnosti, pristupačnosti i usmjerenosti na kompetencije, neformalno obrazovanje omogućava brzu i učinkovitu reakciju na nove zahtjeve poslodavaca i društva. Ovaj oblik obrazovanja predstavlja važan instrument za povećanje zapošljivosti, profesionalnu mobilnost i aktivno sudjelovanje odraslih u suvremenom društvu.

Za OSI, neformalno obrazovanje može imati ključnu ulogu u njihovoj profesionalnoj integraciji i socijalnoj inkluziji. Programi neformalnog obrazovanja mogu se prilagoditi potrebama OSI i obuhvatiti različita područja, od tehnologije i zanata do psihosocijalnih vještina. Također, neformalni obrazovni programi često nude fleksibilnost u pristupu i metodama nastave, što je od velike koristi za osobe koje se suočavaju s fizičkim ili mentalnim izazovima.

2.3. Neformalno inkluzivno obrazovanje odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama

Inkluzivno obrazovanje podrazumijeva obrazovni sustav koji omogućava jednak pristup obrazovanju svim pojedincima, bez obzira na njihove fizičke, mentalne ili socijalne razlike. Temelji se na principima jednakosti, poštovanja različitosti i stvaranja okruženja u kojem svi učenici mogu ostvariti svoj potencijal. Uključivanje OSI u obrazovni proces ne samo da omogućava njihov razvoj, već doprinosi i razbijanju stereotipa i predrasuda u društvu.

Inkluzivno obrazovanje za odrasle osobe sa stečenim motoričkim smetnjama podrazumijeva prije svega prilagodbu postojećih obrazovnih programa kroz prilagodbu prostora, primjenu prilagođenih nastavnih metoda, korištenje asistivnih tehnologija, te, po potrebi, individualizirani pristup s obzirom na specifične potrebe osoba, sve s ciljem omogućavanja njihove pune participacije u obrazovnom procesu.

Neformalno inkluzivno obrazovanje za odrasle osobe sa stečenim motoričkim smetnjama zahtijeva primjenu fleksibilnih pristupa koji omogućuju sudjelovanje u obrazovnim aktivnostima. Ovaj oblik obrazovanja uključuje:

- online tečajeve i radionice, koji omogućuju polaznicima učenje vlastitim tempom i iz udobnosti vlastitog doma;
- prilagođene materijale kao što su audio-knjige, video lekcije i druge prilagodbe koje pomažu osobama sa stečenim motoričkim smetnjama lakše pristupiti sadržaju;
- podršku u obliku personaliziranih usluga koje pružaju asistenti za učenje, pomoć pri fizičkom kretanju i pristup specijaliziranoj tehnologiji.

3. METODE I TEHNIKE OBUČAVANJA ODRASLIH OSOBA SA STEČENIM MOTORIČKIM SMETNJAMA

Metode i tehnike obučavanja odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama trebale bi biti fleksibilne, inkluzivne i prilagođene potrebama koje proizlaze iz posljedica njihovog invaliditeta.

Pristup neformalnom obrazovanju odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama može se osigurati kroz:

- individualizaciju procesa obučavanja i primjenu koncepta Univerzalne matrice;
- stvaranje inkluzivnog okruženja za obučavanje i promicanje inkluzivne komunikacije;
- edukaciju kadrova u obrazovanju odraslih za rad s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama.

3.1. Individualizacija procesa obučavanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama

Jedna od ključnih strategija za obučavanje odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama je individualizacija procesa obučavanja, što uključuje izradu individualnog plana obučavanja. Primarno je utvrditi vrstu i stupanj invaliditeta, te procijeniti specifične potrebe osobe. Nakon toga, neophodno je prilagoditi program obrazovanja odraslih, metode nastave i oblike podrške koje se pružaju polaznicima tijekom obuke.

Organiziranje individualnih razgovora i sesija, dobivanje redovnih povratnih informacija od predavača i drugih polaznika, te izrada prilagođenih materijala za učenje samo su neki od načina pružanja individualizirane podrške, koja je potrebna odraslim osobama sa stečenim motoričkim smetnjama za uspješno završavanje programa obuke.

Važno je imati na umu da svaki polaznik sa stečenim motoričkim smetnjama ima jedinstvene potrebe. Svaku od tih potreba potrebno je razmotriti pri prilagodbi programa obuke, kako bi se polaznici što bolje uključili u obrazovni proces. Naglasak mora biti na pojedincu, a ne na tipu ili vrsti invaliditeta. Pristupi koji se temelje isključivo na vrsti invaliditeta i generalizacijama zastarjeli su i neprihvatljivi.

Individualizirani pristup u neformalnom obrazovanju odraslih temelji se na inicijalnoj procjeni stečenih znanja, vještina i sposobnosti polaznika, a može uključivati i profesionalnu orijentaciju. Pružatelji obuke prvo trebaju utvrditi koje kompetencije posjeduju osobe sa stečenim motoričkim smetnjama, te im pružiti podršku u izboru programa koji najbolje odgovara njihovim psihofizičkim sposobnostima i motivaciji.

Cilj individualizacije procesa obučavanja je omogućiti osobama sa stečenim motoričkim smetnjama što brže i učinkovitije ostvarivanje planiranih ishoda učenja, uz naglasak na identifikaciji i iskorištavanju postojećih znanja, vještina i potencijala, smanjujući poteškoće koliko je to objektivno moguće. Ovo je dvosmjernan proces koji uključuje suradnju svih sudionika — polaznika i predavača. Fokus je na fleksibilnosti i mogućnosti modifikacije programa obuke uz aktivno i kontinuirano uključivanje polaznika.

3.2. Primjena koncepta Univerzalne matrice

Poštujući načelo individualizacije obuke, Univerzalna matrica pruža jasnu strukturu i procese za prilagodbu programa obuka i uključivanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama (i drugih OSI) u proces obučavanja.

Univerzalna matrica sastoji se od 5 ključnih faza:

FAZA 1: Prikupljanje informacija

Prvi korak u primjeni Univerzalne matrice je prikupljanje informacija. Cilj je provjeriti na koji način i u kojoj mjeri prikupljene informacije mogu utjecati na uspješnu realizaciju programa obuke i postizanje planiranih ishoda učenja.

Prikupljanje informacija o invaliditetu

Prikupljaju se podaci o vrsti i stupnju poteškoća koje su posljedica invaliditeta. Najvažniji izvor informacija je sam pojedinac, kroz otvorenu i dobronamjernu komunikaciju. Osoba može pružiti dijagnozu ili opisati prirodu svojih poteškoća i izazova s kojima se svakodnevno susreće, te ponuditi medicinsku ili drugu dokumentaciju na uvid.

Prikupljanje informacija o osobama s invaliditetom

Važno je upoznati lične karakteristike polaznika, prethodna znanja i iskustva, hobije, dodatne zdravstvene poteškoće i potrebe, kao i načine zadovoljavanja potreba vezanih uz vrstu invaliditeta. Potrebno je tražiti samo podatke nužne za uključivanje u proces obuke, uz poštivanje privatnosti.

Prikupljanje informacija o potencijalnim vrstama prilagodbi

U ovoj fazi važno je saznati na koje se načine u procesu obučavanja mogu kompenzirati poteškoće koje proizlaze iz određene vrste invaliditeta.

Izbor različitih vidova razumnog prilagođavanja omogućuje uključivanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama. Za specifične smetnje postoje prilagođene i provjerene metode i tehnike obučavanja, kao i odgovarajuće asistivne tehnologije. Važno je naglasiti da nije potrebno postati stručnjak za određenu vrstu smetnje, već je ključno biti kreativan u korištenju svih dostupnih resursa kako bi se osoba sa stečenim motoričkim smetnjama uključila u program obuke.

U ovoj fazi ponovno se ističe značaj otvorene i jasne komunikacije te prostora za razmjenu ideja između predavača i OSI. Često će polaznik sam imati prijedlog potrebnih prilagodbi. Za dodatne ideje i praktičnu pomoć preporučuje se kontaktirati organizacije i stručnjake za rad s OSI.

FAZA 2: Izbor odgovarajuće vrste prilagođavanja

Ova faza uključuje analizu prethodno prikupljenih informacija kako bi potencijalno prilagođavanje bilo u skladu s procesom neformalnog obrazovanja odraslih te donošenje odluke o primjeni odabrane prilagodbe.

Kriteriji za procjenu funkcionalnosti i prikladnosti prilagodbe programa obuke su: korisnost, ekonomičnost, svrsishodnost i održivost.

Kako bi se utvrdilo ispunjava li prilagodba ove kriterije, realizatori obuke trebaju odgovoriti na sljedeća pitanja:

- Da li bi odabrana prilagodba bila korisna za OSI – potencijalnog polaznika sa stečenim motoričkim smetnjama?
Princip korisnosti: Iako su neka prilagođavanja standardna i povezana s određenom vrstom invaliditeta, to ne znači da će odgovarati svima. Prilagodba je korisna ako polaznik zna funkcionalno koristiti ponuđena prilagođavanja i primjenjivati ih u procesu obuke.
- Da li bi odabrana prilagodba bila prihvatljiva za pružatelja usluga neformalnog obrazovanja odraslih?
Princip ekonomičnosti: Važno je odrediti prihvatljiv odnos između uloženog i postignutog kroz prilagodbu programa. Prilagodba ne smije ugroziti integritet nijedne strane. Ako prilagodba zadovoljava princip korisnosti, ali je njena primjena previsoko zahtjevna za pružatelja ili polaznika, potrebno je pronaći alternativnu prilagodbu. Ako takva alternativa ne postoji, ispravno je polaznika ne uključiti kako bi se zaštitila osoba sa smetnjama i održali standardi usluge.
- Da li će odabrana prilagodba doprinijeti dostizanju planiranih ishoda učenja?
Princip svrsishodnosti: Uspeh programa mjeri se ispunjavanjem unaprijed definiranih ishoda učenja. Odabrana prilagodba treba maksimalno omogućiti polazniku ostvarenje tih ishoda.
- Da li bi odabrana prilagodba bila održiva tijekom cijelog procesa obučavanja?
Princip održivosti: Prilagodba mora biti izvediva tijekom trajanja obuke, s realnom procjenom organizacijskih kapaciteta. Za svakog polaznika treba provesti zasebnu procjenu, čak i ako se simptomi slični prethodnim polaznicima.

FAZA 3: Sprovođenje odabrane prilagodbe

Kada se odabere prilagodba koja zadovoljava sve kriterije, polaznik sa stečenim motoričkim smetnjama može biti uključen u program obuke. Ovo je izazovna faza jer je potrebno provjeriti funkcionira li prilagodba u praksi. Praktična primjena i provjera u stvarnim uvjetima omogućuje procjenu učinkovitosti, uz mogućnost nepredviđenih okolnosti koje mogu utjecati na konačni ishod.

FAZA 4: Provjera funkcionalnosti prilagodbe

Tijekom procesa obuke kontinuirano se provjerava ispunjava li prilagodba sva četiri kriterija (korisnost, ekonomičnost, svrsishodnost, održivost). Razgovor s polaznicima i promatranje procesa obučavanja omogućuje prikupljanje podataka za procjenu učinkovitosti prilagodbe.

Realizatori mogu provjeriti funkcionalnost odgovarajući na četiri pitanja:

- Je li prilagođena obuka korisna za osobe sa stečenim motoričkim smetnjama?
- Je li prilagodba dugoročno prihvatljiva za organizaciju?
- Je li doprinosila dostizanju planiranih ishoda učenja?
- Je li održiva tijekom cijelog procesa obučavanja?

FAZA 5: Donošenje odluke o funkcionalnosti prilagodbe

U ovoj fazi analiziraju se podaci o ispunjavanju principa korisnosti, ekonomičnosti, svrsishodnosti i održivosti, te se donosi odluka o nastavku primjene prilagodbe.

Ako prilagodba zadovoljava sve kriterije, preporuča se nastaviti s implementacijom. Ako ne, potrebno je vratiti se na prvu fazu i ponovno analizirati Univerzalnu matricu kako bi se odabrala odgovarajuća i funkcionalna prilagodba.

Opis faza Univerzalne matrice primjenjuje se na svakog polaznika – OSI u bilo kojem obrazovnom programu. Univerzalna matrica može se primijeniti i na osobe bez invaliditeta, jer prava inkluzija uključuje prihvaćanje svih razlika i njihovo korištenje za obogaćivanje zajedničkog iskustva.

3.3. Stvaranje inkluzivnog okruženja za obučavanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama

Inkluzivno okruženje može se postići primjenom **Univerzalnog dizajna za učenje** tijekom inicijalne faze planiranja programa i poštovanjem principa inkluzivne komunikacije.

Primjena Univerzalnog dizajna za učenje (UDL)

Organizatori obrazovanja odraslih trebaju uzeti u obzir različite mogućnosti i potrebe polaznika, uključujući osobe sa stečenim motoričkim smetnjama. Programi trebaju biti dizajnirani od početka na inkluzivan način.

Koncept UDL-a uključuje principe za razvoj programa koji omogućuju jednak pristup učenju svim polaznicima. Pružanjem jednakih mogućnosti potiče se motivacija, suradnja i aktivno uključivanje polaznika.

Strategije UDL-a uključuju:

- prilagodbu metoda obučavanja uvođenjem fleksibilnijih pristupa;
- višestruke načine izražavanja i angažiranja polaznika, uključujući različite načine predstavljanja informacija i dodatna pojašnjenja;
- korištenje različitih tehnologija, uključujući audio, video, digitalne formate i multimedijalne materijale;
- pristup resursima i uslugama podrške edukatorima, uključujući stručno usavršavanje;
- promicanje suradnje među polaznicima, uključujući peer learning;
- negovanje kulture povratnih informacija i pružanje psihološke podrške polaznicima;
- fleksibilnost u procjeni stečenih znanja i vještina.

3.4. Inkluzivna komunikacija u obučavanju osoba sa stečenim motoričkim smetnjama

Realizatori obrazovanja odraslih imaju odgovornost promovirati otvorenu, dobronamjernu, empatičnu i suradljivu komunikaciju. Povratne informacije od polaznika omogućuju uočavanje prepreka i poduzimanje koraka za kreiranje okruženja u kojem se njeguje inkluzivna komunikacija.

Potrebno je imati na umu da određene obrasce ponašanja treba izbjegavati ako želimo uspostaviti inkluzivnu komunikaciju s polaznicima koji su OSI. Među njima se ističe tzv. „nesvjesna pristranost” prema OSI, koja se odnosi na određene negativne stavove, stereotipe ili predrasude koje ljudi mogu imati prema OSI, pa tako i prema osobama sa stečenim motoričkim smetnjama. Oni se mogu formirati neovisno o tome što pojedinac možda za sebe misli i vjeruje da je otvoren i

nepristran, kao posljedica odgoja, loših osobnih iskustava, medijskih dezinformacija i slično.

Primjeri tzv. „nesvjesne pristranosti” prema OSI, koje treba izbjegavati prilikom obučavanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama, su:

- Potcjenjivanje sposobnosti: automatsko pretpostavljanje da OSI nije sposobna obaviti određeni posao ili zadatak.
- Pretjerano sažaljevanje: fokusiranje više na invaliditet nego na osobu kao cjelinu, što može dovesti do pretjerano patronizirajućeg pristupa i ponašanja.
- Izbjegavanje: nesvjesno izbjegavanje socijalnih kontakata i interakcija zbog nelagode ili nesigurnosti oko toga „kako se ponašati” u njihovoj prisutnosti.
- Heroizacija: pretjerano hvaljenje OSI za svakodnevne, uobičajeno obavljene aktivnosti, što kod OSI može stvarati dojam omalovažavanja.

Kako bismo izbjegli ove zamke, izložiti ćemo nekoliko jednostavnih, ali korisnih savjeta za unapređenje i promicanje inkluzivne komunikacije u radu s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama (i ostalim OSI):

- Budite svjesni svojih stavova i eventualnih predrasuda koje mogu biti prepreka inkluzivnoj komunikaciji.
- Upoznajte svoje polaznike i prilagodite se njihovim specifičnim potrebama.
- Prvo razmislite o onome što već znate o osobama s motoričkim poteškoćama.
- Budite direktni u razgovoru, ali osigurajte diskreciju i povjerljivost razgovora.
- Postavljajte jednostavna pitanja.
- Više slušajte, manje pričajte. Prakticirajte aktivno slušanje.
- Postavljajte dodatna pitanja.
- Nemojte se ustručavati postavljati pitanja koja drugi smatraju „glupima”.

Upoznajte se s pravilnim načinom obraćanja i ophođenja prema osobama sa stečenim motoričkim invaliditetom. Neki savjeti uključuju:

- Ako prepoznate njihovu potrebu za pomoći, pitajte ih kako im možete pomoći.
- Prilikom rukovanja, ne izbjegavajte prihvatiti njihovu lijevu ruku ako desna ima smanjenu ili nikakvu pokretljivost.
- Ako s osobom u kolicima treba duže razgovarati, nastojte sjediti kako biste se gledali oči u oči, a ne „s visoka”.
- Nemojte se naslanjati na invalidska kolica ili druga pomagala jer ona pripadaju osobnom prostoru osobe koja ih koristi.
- Budite obazrivi i strpljivi jer osobi s motoričkim smetnjama može trebati više vremena da nešto učini.

- Nemojte sažaljevati osobe s motoričkim smetnjama. Ponašajte se prema njima kao prema jednakima jer oni to i jesu.
- Gledajte i razgovarajte direktno s polaznikom obuke, a ne s njegovim osobnim asistentom ili pratiocem.

Također je važno razvijati empatiju, tj. sposobnost zamišljanja sebe u situaciji koju doživljava drugo ljudsko biće. Na taj način bolje razumijemo tuđa osjećanja, ponašanja i razmišljanja. Neke tehnike za razvijanje empatije uključuju:

- „Hodajte u tuđim cipelama”, tj. naučite suosjećati s osobom s motoričkim poteškoćama zamišljajući kako je njoj.
- Zamislite sebe u istim okolnostima i kroz osobno iskustvo povežite se s tom osobom.
- Prakticiranje empatije prema drugima pomaže u uspostavljanju kvalitetnijih odnosa i povećava vjerojatnost da prepoznate kada komunikacija možda nije inkluzivna.
- **3.5. Obuka kadrova u obrazovanju odraslih za rad s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama**
- Uloga predavača ključna je za stvaranje inkluzivnog okruženja za obuku osoba sa stečenim motoričkim smetnjama, okruženja u kojem različitost nije samo priznata već i aktivno prihvaćena te u kojem se potiče međusobno poštovanje i razumijevanje. Pružanjem prilagođene, individualizirane podrške, postavljanjem realnih ciljeva i poticanjem motivacije za postignućima kod osoba sa stečenim motoričkim smetnjama, predavači mogu povećati razinu njihove motivacije, samopouzdanja, samoaktualizacije i entuzijazma za učenjem.
- Kako bi predavači i instruktori za praktični rad bili osposobljeni za obuku osoba sa stečenim motoričkim smetnjama, potrebno je omogućiti stjecanje odgovarajućih andragoških kompetencija za rad s osobama s invaliditetom, kao i kontinuirano stručno usavršavanje u ovoj oblasti. To uključuje i obuku za adekvatnu primjenu pomoćnih (asistivnih) tehnologija u radu s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama.
- Edukatorima koji rade s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama potrebna je edukacija koja obuhvaća teme kao što su: razumijevanje različitih vrsta motoričkih smetnji, prilagodba prostora, korištenje pomagala, prevencija ozljeda, komunikacija i emocionalna podrška i slično. Predavači bi trebali biti upoznati sa zakonodavstvom koje se odnosi na prava osoba s invaliditetom, ali i s mogućnostima za dobivanje financijskih sredstava iz različitih fondova (grantova) kojima se mogu financirati programi stručnog usavršavanja, obuke, kao i adaptacija okruženja za rad i učenje, razvoj novih terapijskih metoda ili unapređenje opće pristupačnosti za osobe s invaliditetom. Korištenje grantova omogućilo bi edukatorima i obrazovnim organizacijama da unaprijede svoje kapacitete i pruže kvalitetniju i učinkovitiju podršku osobama sa stečenim motoričkim smetnjama.
- Stručni suradnici u obrazovanju odraslih, andragozi, pedagozi, psiholozi i dr., mogu pružati kontinuiranu podršku osobama sa stečenim motoričkim smetnjama prije i tijekom obuke, kao i nakon završetka obuke. Osim toga, stručni suradnici mogu pomoći u procesu prilagodbe programa obuka potrebama ovih polaznika, kao i predavačima i instruktorima za praktični rad, tako što će izvršiti procjenu

psihofizičkih sposobnosti polaznika sa stečenim motoričkim smetnjama, izraditi andragoški profil ovih polaznika, kao i plan podrške i individualni plan obuke.

3.6. Podrška edukatora u procesu samoostvarenja potencijala osoba sa stečenim motoričkim smetnjama

Primjena prilagođenih metoda i tehnika za obuku osoba sa stečenim motoričkim smetnjama tijekom provedbe programa obuka, koje smo do sada opisali u ovom poglavlju, ima za cilj stvoriti kod OSI uvjete za njihovo pozitivno psihološko osnaživanje i samopotvrđivanje, odnosno samoostvarenje. Naime, poznato je da se u većini slučajeva pojedinci ne mogu usmjeriti na unutarnji razvoj ako osjećaju izoliranost, neinformiranost, diskriminaciju, ograničenu slobodu, nizak nivo samopoštovanja i slično.

Samoostvarenje osobnih potencijala osoba sa stečenim motoričkim smetnjama odnosi se na proces u kojem osoba s tjelesnim ograničenjima, nastalim kao posljedica ozljede, bolesti ili drugih faktora, nastoji razviti i ostvariti svoje unutarnje kapacitete, postići višu razinu samostalnosti i neovisnosti te maksimalno iskoristiti svoje potencijale u životu. Ovo uključuje ne samo tjelesne sposobnosti, već i emocionalnu, intelektualnu i socijalnu dimenziju. Samoostvarenje je jedan od ključnih ciljeva u svakoj rehabilitaciji, kao i u obrazovnom procesu, jer pomaže osobi da se oslobodi negativnih stavova, prepozna svoje sposobnosti, postavi realne ciljeve i aktivno radi na njihovom ostvarivanju. Za osobe sa stečenim motoričkim smetnjama ovaj proces je posebno važan jer im omogućava da pronađu dodatni smisao i svrhu života unatoč fizičkim ograničenjima.

Ključni aspekti samoostvarenja za osobe sa stečenim motoričkim smetnjama uključuju:

- *Prihvatanje novih mogućnosti i prilagodba*
Prvi korak ka samoostvarenju je prihvatanje nove stvarnosti i novih mogućnosti. Motoričke smetnje nastale tijekom života mogu dovesti do promjena u načinu života, potrebama i psihofizičkim sposobnostima. Iako tjelesna ograničenja mogu utjecati na kvalitetu života, važno je postaviti ciljeve koji su dostižni, ali i izazovni, poput ciljeva u obrazovanju, zapošljavanju ili socijalnim odnosima.
- *Razvijanje emocionalne otpornosti i pozitivnog stava prema sebi*
Osobe sa stečenim motoričkim smetnjama suočavaju se s izazovima koji mogu utjecati na njihovo mentalno i emocionalno zdravlje. Rad na emocionalnoj otpornosti omogućava im da prevladaju prepreke i s pozitivnim stavom gledaju na život.
- *Razvijanje socijalnih vještina i održavanje socijalnih kontakata*
Vrlo je važno da osoba sa stečenim motoričkim smetnjama ne postane izolirana, već da aktivno održava socijalne kontakte i razvija međuljudske

odnose. Socijalna integracija ima veliki utjecaj na emocionalno blagostanje i osjećaj pripadnosti.

- *Fizička rehabilitacija i očuvanje zdravlja*
Fizička rehabilitacija osoba sa motoričkim smetnjama doprinosi poboljšanju snage, fleksibilnosti, ravnoteže i mobilnosti. Rad na prihvaćanju i prevladavanju stečenih motoričkih smetnji kod odraslih osoba, uz podršku različitih stručnjaka, može značajno unaprijediti kvalitetu njihova života i olakšati svakodnevne aktivnosti. Budući da odrasli često već imaju razvijene obrasce ponašanja, emocionalnih reakcija i životni stil, pristup mora biti holistički i obuhvatiti fizičke, emocionalne, socijalne i psihološke aspekte.
- *Učenje novih vještina i unapređivanje osobnih mogućnosti*
Kroz obrazovanje, osposobljavanje, razne obuke i stručna usavršavanja, osobe sa motoričkim smetnjama mogu razvijati nove vještine i stjecati nova znanja koja mogu dovesti do većih mogućnosti zapošljavanja, osobnog razvoja i višeg nivoa samostalnosti. Mnoge osobe sa stečenim motoričkim smetnjama ranije odlaze u mirovinu zbog smanjenih fizičkih sposobnosti. Međutim, kontinuiranom edukacijom i obukom mogu održavati ili čak poboljšati svoje radne potencijale, čime se povećava šansa za daljnji radni angažman ili prilagodbu novim poslovnim ulogama koje ne zahtijevaju veći fizički napor. Ovaj pristup omogućava smanjenje potrebe za prijevremenim umirovljenjem jer se osoba može prilagoditi novim zahtjevima tržišta rada i ostati aktivna i produktivna.

U procesu samoostvarenja osobama sa stečenim motoričkim smetnjama mogu se pružiti različiti vidovi podrške, među kojima se ističu:

- *Podrška kroz edukaciju*
Osobama sa motoričkim smetnjama mogu se pružiti različiti vidovi podrške u procesu samoostvarenja, uključujući edukaciju. Edukatori kroz različite oblike obrazovanja mogu pomoći odraslima s motoričkim smetnjama da nastave s učenjem, bilo da je riječ o usavršavanju postojećih vještina ili stjecanju novih, kako bi povratili svoju profesionalnu funkcionalnost. Mogućnost individualizacije nastave, kao što je prilagodba prostora, korištenje asistivne tehnologije, prilagodba nastavnih materijala, metoda i tehnika učenja, kao i tempo izvođenja nastave, omogućava odraslim osobama sa motoričkim smetnjama učenje u podržavajućem inkluzivnom okruženju koje uvažava njihove potrebe i način učenja, što pozitivno utječe na motivaciju, samopouzdanje i uspješnost u stjecanju novih znanja i vještina.
- *Podrška fizioterapeuta i radnog terapeuta*
Fizioterapija i radna terapija osnova su za rehabilitaciju motoričkih smetnji jer pomažu odraslima da poboljšaju fizičke funkcije i vrate se u svakodnevni život s najvećom mogućom razinom samostalnosti i neovisnosti.

- *Podrška obitelji i zajednice*
Socijalna podrška, posebno od strane obitelji i prijatelja, ključna je u procesu prihvaćanja i prevladavanja motoričkih smetnji.
 - Edukacija obitelji: Obuka obitelji i prijatelja o tome kako pružiti fizičku i emocionalnu podršku osobi s motoričkim smetnjama može biti vrlo korisna.
 - Uključivanje u zajednicu: Pomoć u uključivanju osobe u socijalne aktivnosti i zajedničke inicijative može pozitivno utjecati na mentalno zdravlje. Grupne terapije, sportske aktivnosti ili sudjelovanje u hobijima i društvenim događajima samo su neki od načina poticanja procesa samoostvarenja.
- Psihološka podrška i emocionalna rehabilitacija
Motoričke smetnje mogu značajno utjecati na emocionalno stanje i samopouzdanje odraslih, posebno kada su u pitanju promjene u načinu života, psihofizičkim i radnim sposobnostima. Bolest ili nesreća koja je dovela do motoričkih poteškoća prekida uobičajeni način života i nameće potrebu prilagodbe ne samo invaliditetu, nego i usvajanju novih obrazaca i pristupa svakodnevnom životu, uključujući obrazovne aktivnosti.

Novo životno razdoblje zahtijeva od osobe sa stečenim motoričkim smetnjama pronalaženje novih načina funkcioniranja, kao i podršku najbliže okoline te stručnjaka, ako je potrebno. Osjećaj „nisam sam(a)” u tim trenucima izuzetno je važan jer osobu s invaliditetom u početku preplavljaju osjećaji nemoći. Jedan od glavnih izazova postaje prelazak iz faze „ne mogu” u „ja to mogu”. Stoga je psihološka podrška ključna za prihvaćanje i prevladavanje invaliditeta, kako bi osoba sa stečenim motoričkim poteškoćama uspješno prebrodila sve izazove.

U prihvaćanju invaliditeta posebno je korisna tzv. *peer support* („vršnjačka podrška”), koja uključuje prenošenje pozitivnih iskustava od osobe koja je uspješno prevladala svoj invaliditet na drugu osobu sličnih poteškoća. Na taj način osobe sa stečenim motoričkim smetnjama dijele svoja iskustva, znanja, emocionalna proživljavanja, socijalne interakcije i vrste pomoći koje su im pomogle u procesu prihvaćanja i prevladavanja novonastalih okolnosti.

Pokazalo se da je samoostvarenje povezano s mnogim poželjnim ishodima: poboljšanjem emocionalnog zdravlja, kreativnošću, jačanjem tolerancije, smanjenjem osjećaja manje vrijednosti, jačanjem samopouzdanja i samopoštovanja, kao i boljim obrazovnim postignućima.

4. RAZUMNO PRILAGOĐAVANJE U OBRAZOVANJU ODRASLIH ZA OSOBE SA STEČENIM MOTORIČKIM SMETNJAMA

Razumno prilagođavanje predstavlja primjenu odgovarajućih postupaka i mjera potrebnih kako bi se osobama s invaliditetom, pa tako i osobama sa stečenim motoričkim smetnjama, osigurala ravnopravnost u poštivanju ljudskih prava i sloboda, kao i načela jednakog postupanja, te omogućio jednak, nediskriminirajući pristup i sudjelovanje u obrazovanju, zapošljavanju i svim ostalim segmentima života.

Prilagodba programa neformalnog obrazovanja odraslih i primjena različitih oblika i metoda razumnog prilagođavanja osobama sa stečenim motoričkim smetnjama, koje ćemo u nastavku detaljnije opisati, usko su povezani i međusobno se nadopunjuju, doprinoseći inkluzivnom obrazovnom okruženju.

Razumno prilagođavanje u kontekstu obuke odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama obuhvaća prostorno i tehničko prilagođavanje.

4.1. Prostorno prilagođavanje

Prostorno prilagođavanje podrazumijeva prilagodbu objekta i prostora u kojem se osobe s invaliditetom obrazuju, kao i uklanjanje postojećih arhitektonskih barijera. Na taj način osobama s invaliditetom omogućuje se nesmetan pristup zgradi u kojoj se provodi obuka, kao i kretanje, boravak i učenje u učionicama.

Odrasle osobe sa stečenim motoričkim smetnjama mogu se suočiti sa značajnim preprekama u tradicionalnim okruženjima za učenje. Te prepreke prvenstveno se odnose na fizičku (ne)pristupačnost učionica i prostorija u kojima se izvodi praktična nastava, ali i na (ne)dostupnost opreme i materijala koji se koriste tijekom obuke. Stoga je potrebno prilagoditi fizičko okruženje učionice te samu učionicu potrebama polaznika sa motoričkim smetnjama. Osim toga, raspored stolica treba biti fleksibilan, a oprema, nastavna sredstva i svi potrebni resursi lako dostupni.

Također, treba osigurati prilagođeni sanitarni čvor, odgovarajuće rampe i liftove, označena parkirna mjesta te poseban plan evakuacije za slučaj opasnosti.

Neke od preporuka su:

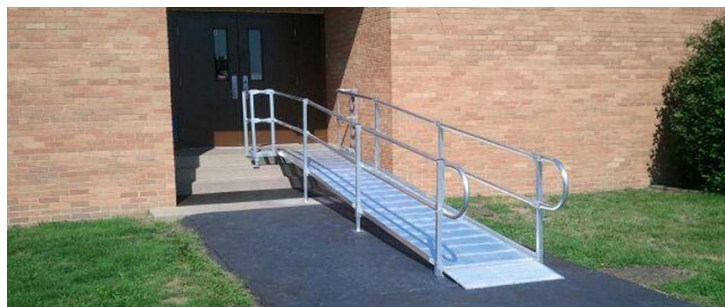
- **Šira vrata** (minimalne širine 90 cm) omogućavaju osobama koje koriste invalidska kolica slobodno kretanje kroz prostor. Ova promjena osigurava da zgrade budu pristupačne osobama s različitim vrstama motoričkih smetnji, uključujući osobe s oštećenjem nogu, korisnike hodalice ili štaka, kao i one koji su u opasnosti od pada. Dodatno, šira vrata olakšavaju prolaz osoblju koje može asistirati korisnicima invalidskih kolica. Na primjer, u učionicama, kantinama i drugim prostorijama, šira vrata su nužna za ravnomjeran i učinkovit protok ljudi, posebno kada je prisutan veći broj osoba s različitim potrebama.

Automatska vrata predstavljaju praktično rješenje za olakšavanje pristupa osobama sa smanjenom pokretljivošću, jer ne zahtijevaju fizičko otvaranje. Osobama u invalidskim kolicima ili s hodalicama može biti teško ili nemoguće koristiti standardna vrata koja se otvaraju ručno, dok automatska vrata omogućuju nesmetan prolaz, što povećava razinu njihove samostalnosti. Osim toga, automatska vrata mogu smanjiti gužve na ulazima, čineći prostor u zgradama ugodnijim i sigurnijim za sve korisnike, jer se izbjegava potreba za kontaktom s površinama, čime se smanjuje rizik od infekcija ili ozljeda.

Rampe su ključne za pristup zgradama osobama koje koriste invalidska kolica, štake ili druga pomagala za kretanje. One omogućuju osobama sa smanjenom pokretljivošću da se kreću kroz zgradu bez potrebe za fizičkom pomoći, kao i da izbjegnu opasnosti povezane sa strmim stepenicama. Rampe trebaju biti dovoljno široke (najmanje 1,2 metra), s blagim nagibom (ne više od 1:12), a rubovi rampe trebaju biti jasno označeni kako bi se spriječile nezgode.

Teleskopske rampe jednostavno se montiraju postavljanjem na stepenice i skidaju nakon korištenja. Mogu se koristiti za vanjsku i unutarnju upotrebu. Izrađene su od aluminija s protukliznom površinom. Mogu biti dugačke 1 ili 2 metra, a ovisno o dužini teške su 9,8 ili 14,8 kg. Nosivost ove rampe iznosi 270 kg.

Liftovi za stepenice predstavljaju vrlo korisnu alternativu u zgradama koje nemaju prostor za ugradnju rampe, kao i u slučajevima kada osobe s invaliditetom moraju

koristiti više katova. Liftovi za stepenice omogućuju nesmetan prijelaz s jednog nivoa na drugi i mogu se koristiti i za invalidska kolica i za osobe s otežanom pokretljivošću.

Lift gusjeničar je dizajniran tako da je kompatibilan s velikim brojem različitih vrsta kolica. Nosivost gusjeničara iznosi 160 kg. S jednim punjenjem može se popeti do 30 katova. Za okretanje na odmoru potreban je mali prostor. Pričvršćivanje kolica je vrlo jednostavno.

Podesivi stolovi osmišljeni su kako bi pomogli osobama s tjelesnim invaliditetom u nastavi, kao i u svakodnevnim aktivnostima. Radni stol omogućuje osobama s tjelesnim invaliditetom podešavanje visine i nagiba stola prema njihovim potrebama dok čitaju knjigu ili rade na računalu.

Hodalice su ortopedska pomagala koja olakšavaju kretanje. One mogu biti fiksne, sklopive, stepenaste, s ili bez kotača, sa sjedištem ili remenima za sjedenje (odmor), s klasičnim, pazušnim ili podlaktanim osloncem, s ili bez kočnica.

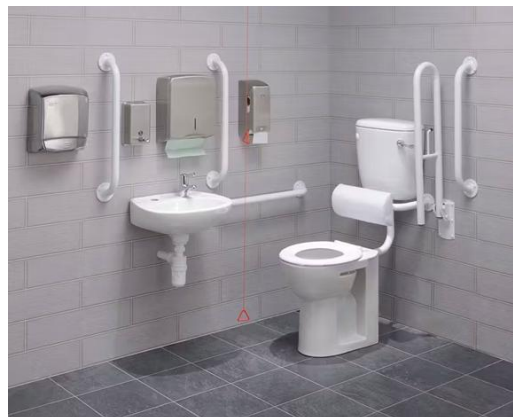
Kolica su danas uobičajena sredstva koja olakšavaju i omogućuju kretanje osobama s tjelesnim smetnjama/motoričkim poremećajima. Na tržištu se mogu pronaći različite vrste kolica, na ručni ili elektromotorni pogon, s mogućnošću prilagodbe karakteristikama pojedinca.

Stajalica je suvremeno pomagalo koje omogućuje osobama s motoričkim smetnjama da povremeno budu u uspravnom položaju kako bi obavljale određene aktivnosti. Osim toga, stajalica omogućuje promjenu položaja tijela, što je vrlo važno u procesu rehabilitacije, kao i za opće zdravstveno stanje. Radi se o jednostavnom i stabilnom okviru za korisnike svih dobnih skupina. Podizanje u uspravan položaj i spuštanje u sjedeći omogućuje jednostavna mehanika ili elektromotor.

Toaleti sa širim pristupom (minimalne širine 1,5 metra) omogućuju osobama u invalidskim kolicima da se lako kreću i koriste sanitarni čvor. Toaleti trebaju biti postavljeni u centralnim i lako dostupnim dijelovima zgrade. Umivaonici trebaju biti postavljeni na visini koja omogućuje lakši pristup osobama s invaliditetom, posebno onima u invalidskim kolicima. Osim toga, treba osigurati dovoljno prostora oko umivaonika za slobodno manevriranje invalidskim kolicima, kao i odgovarajuće držače ili ručke za lakše korištenje.

Povećana rasvjeta u učionicama, hodnicima i drugim prostorijama može poboljšati vizualnu pristupačnost za osobe s oštećenjem vida. Rasvjeta treba biti ravnomjerno raspoređena, bez pretjeranih kontrasta koji mogu izazvati umor očiju, ali i s dovoljno svjetla da bi se jasno vidjeli putokazi, natpisi i druge oznake. Za osobe s oštećenjem vida važno je koristiti natpise i signalizaciju s visokim kontrastom (npr. crni tekst na žutoj ili bijeloj pozadini). Znakovi trebaju biti

uvećani i postavljeni na strateškim mjestima, kao što su ulazi u učionice, toaleti, stepenice i izlazi.

4.2. Tehničko prilagođavanje

Tehničko prilagođavanje podrazumijeva prilagodbu opreme i sredstava za obuku specifičnim potrebama osoba s motoričkim smetnjama, kako bi im se omogućilo samostalno i uspješno sudjelovanje u obrazovnim aktivnostima.

Korištenjem pomoćne (asistivne) tehnologije značajno se poboljšava iskustvo obrazovanja odraslih osoba sa stečenim motoričkim smetnjama. Tehnologije poput softvera za prepoznavanje glasa, čitača ekrana, prilagođenih tipkovnica i alternativnih uređaja, poput sustava za praćenje očiju ili štapića za usta, omogućuju polaznicima komunikaciju s digitalnim sadržajem i izvršavanje zadataka koje inače ne bi mogli obavljati. Osim toga, platforme za digitalno učenje često nude alate za prilagodbu veličine fonta, podešavanje kontrasta i navigaciju, čineći ih pristupačnijima osobama s motoričkim smetnjama.

Što je asistivna tehnologija?

Asistivna tehnologija (AT) obuhvaća širok spektar instrumenata, uređaja i pomagala koja omogućuju osobama s različitim vrstama invaliditeta, uključujući osobe sa stečenim motoričkim smetnjama, da premoste prepreke u svakodnevnim aktivnostima. Ove tehnologije mogu pomoći u komunikaciji, kretanju, obrazovanju i radnom okruženju. Cilj primjene AT je poboljšanje kvalitete života korisnika, omogućujući veću samostalnost i integraciju u društvo. Primjeri AT uključuju specijalizirane tipkovnice, miševe, računalne programe, komunikacijske uređaje i mnoge druge tehnologije koje omogućuju lakši pristup informacijama, okruženju i obrazovanju.

AT u funkciji obrazovanja odraslih osoba s invaliditetom

AT ima ključnu ulogu u obrazovanju odraslih osoba s invaliditetom jer im omogućuje prevladavanje barijera povezanih s fizičkom mobilnošću, pristupom

informacijama i sudjelovanjem u interakcijama. Korištenjem specijaliziranih uređaja i softverskih alata, osobe s invaliditetom, uključujući osobe sa stečenim motoričkim smetnjama, mogu pratiti nastavu, sudjelovati u diskusijama i radnim zadacima te razvijati nove vještine.

Implementacija AT u neformalnom obrazovanju odraslih zahtijeva pristup usmjeren na individualne potrebe korisnika. To uključuje izbor odgovarajuće asistivne tehnologije i obuku za njezino korištenje. Također, važno je da programi obuke budu fleksibilni i da predavači budu osposobljeni za prepoznavanje i primjenu AT u nastavi, kako bi se postigla maksimalna korist za polaznike.

AT i pristupačno okruženje

Pristupačno okruženje podrazumijeva fizički i digitalni prostor dizajniran tako da bude dostupan svim osobama, uključujući osobe s motoričkim smetnjama. Odnosi se na prilagodbu učionica, rampi i softverskih alata kako bi svi korisnici, bez obzira na vrstu invaliditeta, imali jednak pristup informacijama, aktivnostima i interakcijama. AT omogućuje pristupačno okruženje kroz tehnologije koje podržavaju različite vrste pristupa (glasovno upravljanje, zasloni osjetljivi na dodir, softver za prepoznavanje pokreta i glasa).

AT za osobe s motoričkim smetnjama

Postoji mnogo vrsta asistivne tehnologije dostupne osobama s motoričkim smetnjama. Ona omogućuje izvršavanje zadataka koje bi inače bilo teško ili nemoguće obaviti. AT pomaže osobama s tjelesnim smetnjama da žive samostalno u svojim domovima, aktivno sudjeluju u učionici, na radnom mjestu i u zajednici. Zahvaljujući modernoj tehnologiji, mogu voditi produktivan i ispunjen život.

Proces „uparivanja” osobe i AT zahtijeva dobro osmišljen, povezan set procjena od strane različitih stručnjaka. Na uspjeh „uparivanja” uvelike utječe evaluacijski protokol i vještine članova multidisciplinarnog tima za procjenu asistivne tehnologije. Procjena odabira AT-a je proces vođen korisnikom (user-driven process), u kojem se izbor jednog ili više pomagala olakšava sveobuhvatnom primjenom kliničkih mjera, funkcionalne analize i psiho-socio-ekoloških evaluacija koje uzimaju u obzir osobno blagostanje korisnika kroz najadekvatnije „podudaranje” osobe i asistivne tehnologije u specifičnom kontekstu upotrebe.

Postoji više različitih načina kategorizacije AT. Jedan od njih dijeli AT prema tehnološkoj složenosti: no-tech, low-tech, mid-tech i high-tech uređaji. Osim tehnološke složenosti, ova podjela ukazuje i na razinu edukacije potrebne za korištenje uređaja:

- **No-tech** tehnologija uključuje usluge, procedure i uvjete u okruženju koji ne zahtijevaju posebne uređaje ili opremu, poput produženog vremena za polaganje ispita.

- **Low-tech** uređaji su vrlo jednostavni, bez mnogo dijelova i potrebe za električnom energijom, poput lupa, pomagala za držanje olovke, prilagođenog pribora za jelo itd.
- **Mid-tech** rješenja podrazumijevaju nešto složenije uređaje, koja mogu zahtijevati edukaciju i izvor električne energije, ali nemaju sofisticirane elektroničke sustave (npr. jednostavni komunikatori, prilagođene tipkovnice).
- **High-tech** uređaji temelje se na sofisticiranim programima, skuplji su i složeniji za korištenje, te zahtijevaju posebna znanja i vještine. U ovu skupinu spadaju razni računari, softveri za prepoznavanje glasa, jedinice za kontrolu okoline itd.

Prema namjeni, asistivna tehnologija dijeli se u sedam kategorija: pozicioniranje i sjedenje, mobilnost, augmentativna i alternativna komunikacija, pristup računalima, prilagođene igračke i igre, prilagođeno okruženje i pomagala u nastavi.

Računalna pomagala:

Specijalizirani miš može se koristiti pomoću pokreta glave ili očiju, kao i tipki koje omogućuju preciznu kontrolu uz minimalni fizički napor. Specijalizirani miševi za osobe s motoričkim smetnjama dio su asistivne tehnologije koja omogućuje lakše korištenje računala.

Džojstik se koristi kao zamjena za standardni miš. Džojstik može služiti kao sučelje za kontrolu miša. Džojstik može biti velika pomoć osobama koje imaju poteškoća s motoričkim funkcijama, spretnosti, drhtanjem ruku ili sličnim poteškoćama ili ozljedama. Kod džojstika se kursorom upravlja pomoću palice, a tipke na njemu zamjenjuju tipke standardnog miša.

Trekbol je uređaj čiji je osnovni element kuglica. Pomoću kuglice upravlja se kursorom na ekranu, a dodatne tipke imaju iste funkcije kao i tipke na mišu. Stabilan je (fiksiran) i ne zahtijeva dodatni prostor za manevriranje. Za osobe koje imaju poteškoće s korištenjem i držanjem standardnog miša, trekbol je jednostavno i učinkovito rješenje za pomicanje kursora na ekranu.

Touchpad miš predstavlja alternativu standardnom mišu i posebno je pogodan za osobe s ograničenim pokretima. Simulatori miševa osjetljivi na dodir su alternativa za računalni miš. Pogodan je za sve korisnike računala, posebno za djecu i osobe s teškoćama u motoričkim funkcijama i ograničenjima pokreta.

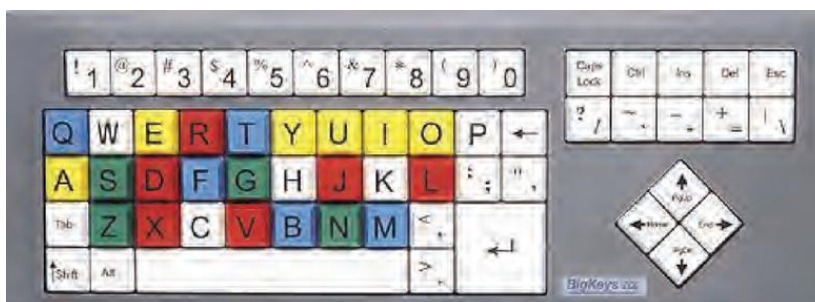
Orbitrek je asistivni uređaj za upravljanje kursorom na računalu, namijenjen posebno osobama s motoričkim teškoćama i ograničenjem pokreta. Umjesto klasičnog miša, touchpada ili džojstika, koristi se mekani, osjetljivi upravljački prsten kojim se elektronički kontroliraju smjer i brzina kursora, bez potrebe za pokretom ruke ili zgloba. Ovaj ergonomski dizajn omogućuje lakši i precizniji rad osobama s invaliditetom, pružajući im veću pristupačnost u korištenju računala.

Simulator rada miša pomoću malih tipkovnica (s nekoliko tipki) služi kao asistivna tehnologija (pomagalo) za osobe s tjelesnim invaliditetom. Pritiskom na tipke upravlja se kretanjem kursora na ekranu, označavanjem i pomicanjem. Simulatori rada miša pomoću tipki mogu imati i do 8 tipki za upravljanje kursorom.

Tipkovnica s velikim tipkama i posebno odvojenim funkcijskim tipkama nešto je veća od standardne tipkovnice, jer ima 60 pojedinačnih kvadratnih tipki veličine od 2 do 2,5 cm, kako bi korisniku bile uočljivije. Sadrži sve potrebne znakove (set od 97 znakova). Pritiskom na tipku poziva se samo 1 znak bez obzira na to koliko dugo se tipka drži pritisnutom. Kompatibilna je sa svim glavnim softverskim paketima i nije potreban nikakav poseban softver. Priključuje se na računalo isto kao i bilo koja druga tipkovnica.

Jednoručna tipkovnica dizajnirana je tako da zadovolji potrebe korisnika koji mogu koristiti tipkovnicu samo jednom rukom.

Membranska tipkovnica posebno je dizajnirana za osobe koje imaju izrazito smanjenu pokretljivost šake i ramena, ili mogu koristiti (tipkati) samo jednom rukom. Pokreće se minimalnim naporom. Tipkovnica je vrlo mala (20x15 cm) i teška oko 30 grama. Tipke su veličine 1x1 cm, s razmakom između njih od 3 mm. Jednostavno se povezuje s računalom pomoću USB kabela.

Komunikacijska AT

Uređaji koji pretvaraju pokrete ili signale u govor omogućuju korisnicima da se izraze u učionici. Tehnologije **speech-to-text**, uključujući softvere poput Newton Dictate, omogućuju korisnicima diktiranje teksta, što je korisno za osobe koje imaju poteškoće s pisanjem ili tipkanjem. Adaptivna tehnologija za komunikaciju obuhvaća uređaje i softvere koji omogućuju osobama s motoričkim smetnjama da komuniciraju putem glasovnih naredbi ili pokreta tijela.

U mobilna rješenja i aplikacije spadaju:

- Aplikacije za bilježenje i planiranje, koje podržavaju glasovni unos, diktiranje i sinkronizaciju s digitalnim kalendarima (npr. *Google Keep*, *Microsoft To Do*, *Evernote* uz podršku pomoćnih tehnologija);
- Alati za organizaciju učenja s prilagodljivim sučeljem, podrškom za tipkovnicu jednom rukom, optimizacijom za zaslone osjetljive na dodir i korištenjem pomoćnih ulaznih uređaja (npr. *Quizlet*, *Trello*, *Notion*);
- Komunikacijske aplikacije s mogućnošću glasovne kontrole, automatskog generiranja poruka i jednostavnom navigacijom (npr. *Zoom*, *Microsoft Teams*, *WhatsApp Web* s pristupačnim funkcijama);
- Prilagođeni operativni sustavi i softverski dodaci koji omogućuju korištenje mobilnih uređaja putem glasovnih naredbi ili alternativnih kontrola (npr. *Android Voice Access*, *iOS Switch Control*).

Tehnologije za pristup informacijama:

- Pristupačne web stranice i e-learning platforme koje zadovoljavaju standarde pristupačnosti **WCAG 2.1** (Web Content Accessibility Guidelines 2.1), omogućujući navigaciju putem tipkovnice, glasovne kontrole ili prilagođenih ulaznih uređaja;
- Softveri i aplikacije s podrškom za pomoćne tehnologije, uključujući:
 - Ekranke čitače (npr. *NVDA*, *JAWS*),
 - Glasovne asistente (npr. *Google Assistant*, *Siri*),
 - Mobilne aplikacije s jednostavnim korisničkim sučeljem, većim tipkama i glasovnim naredbama,
 - Video sadržaje s titlovima i transkriptima kako bi informacije bile dostupne osobama koje koriste alternativne metode komunikacije.

Prepoznavanje i iskorištavanje potencijala umjetne inteligencije i virtualne stvarnosti u programima obrazovanja odraslih OSI

Tehnološki napredak pruža velike mogućnosti za unapređenje obrazovnih programa za odrasle, posebno u kontekstu uključivanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama u proces obrazovanja. Nove tehnologije, poput umjetne inteligencije, virtualne stvarnosti i adaptivnih uređaja, mogu se koristiti za poboljšanje obrazovnih iskustava, omogućujući OSI da lakše i učinkovitije uče, komuniciraju i sudjeluju u nastavi.

- Umjetna inteligencija (UI; Artificial Intelligence, AI) koristi se za personalizaciju iskustava, predviđanje potreba korisnika i adaptaciju nastave u stvarnom vremenu.

- Virtualna stvarnost (Virtual Reality, VR) omogućuje simulacije i interaktivne scenarije koji mogu pomoći u rehabilitaciji i obrazovanju, pružajući korisnicima priliku za učenje u sigurnom, virtualnom okruženju.

5. PRIMJERI DOBRE PRAKSE

U nastavku su navedeni primjeri dobre prakse profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama u sve tri zemlje sudionice projekta, koji obuhvaćaju i prakse prilagodbe radnog mjesta osobama sa stečenim motoričkim smetnjama. Cilj nam je naglasiti značaj prilagodbe obuka u svrhu zapošljavanja osoba sa stečenim motoričkim smetnjama, kao i dati primjere prostorne i tehničke prilagodbe, asistivne tehnologije i opreme koja se može koristiti za prilagodbu okruženja za učenje i rad.

Republika Srbija

J.K. je ženska osoba, 39 godina. Za kretanje koristi invalidska kolica. Završava posljednju godinu master studija na Fakultetu za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, studijski program Specijalna edukacija i rehabilitacija osoba s teškoćama u mentalnom razvoju. Tijekom i nakon studija završila je niz edukacija iz područja specijalne edukacije i rehabilitacije djece i odraslih, poznavanja prava OSI, aktivizma, socijalne zaštite, socijalnog poduzetništva i zapošljavanja društveno osjetljivih kategorija. Osim toga, završila je i niz IT kurseva i edukacija, među kojima se ističu: Karijerni fIT, smjer: Scrum master, online; IT prekvalifikacija za OSI, smjer: Front-end programiranje, Beograd; ItAcademy, smjer: Web dizajn, online.

J.K. je vrlo posvećena i angažirana u aktivnostima vezanim uz prava OSI. Kaže da vjeruje u ljudski potencijal i da često pokušava svojim znanjem, strpljenjem, aktivnim slušanjem i empatijom pomoći ljudima da ga ostvare. U slobodno vrijeme voli uroniti u svijet znanstvene i epske fantastike kroz čitanje ili gledanje filmova i serija. Kreativna je i uživa u dizajniranju web stranica i vizuala.

Bila je zaposlena u Forumu mladih s invaliditetom u Beogradu, gdje je radila na poziciji Savjetnice za podršku pri zapošljavanju OSI. Opis posla uključivao je individualni pristup OSI koje žele radno uključivanje, a radni zadaci odnosili su se na njihovo profiliranje, karijerno vođenje, osnaživanje kroz radionice osobnog razvoja, upućivanje na kurseve, obuke ili radnu praksu ukoliko je to bilo potrebno prije uključivanja na tržište rada.

S obzirom na to da je J.K. korisnica invalidskih kolica i da živi u Novom Sadu, omogućeno joj je da dio radnog tjedna radi od kuće, a dio iz ureda. Zbog hibridnog načina rada osiguran joj je laptop za rad od kuće i mobilni telefon za komunikaciju

s korisnicima. Poslodavac je zbog specifičnosti situacije, tj. putovanja, imao razumijevanja ako kasni, ranije krene ili se dogodi neki problem s prijevozom.

Zgrada u kojoj se nalazi ured ima lift, a toalet i ured su prilagođeni njezinim potrebama. Primjerice, raspored u uredu napravljen je tako da omogućava nesmetano kretanje i rad, a stol je prilagođen osobi koja koristi kolica. Također, vodilo se računa da joj i druge prostorije budu dostupne (uredi kolegica, kuhinja, prostorija za sastanke i radionice).

M.S. je muška osoba, 39 godina. Kao mladić, zbog bolesti koja je zahvatila gotovo sve njegove funkcije, postao je korisnik elektromotornih kolica.

Forum mladih s invaliditetom je organizacija civilnog društva koja djeluje gotovo 20 godina i bavi se unapređenjem kvalitete života i položaja osoba s invaliditetom (OSI) u društvu. Prepoznajući potrebe mladih OSI, Forum mladih s invaliditetom, uz svoju osnovnu djelatnost, organizira i niz drugih aktivnosti. U tom kontekstu, M.S. ističe da je, uz završeno formalno obrazovanje, završio i konverzijski tečaj engleskog jezika. Tečaj je trajao tri mjeseca i organizirao ga je Forum mladih s invaliditetom. Po završetku tečaja, M.S. je osjetio veliko osobno zadovoljstvo.

Republika Hrvatska

D.F. je rođen 1985. godine. Boluje od spinalne mišićne atrofije, što uvelike utječe na značajno smanjenu pokretljivost gornjih i donjih ekstremiteta. Za kretanje koristi električna invalidska kolica. Također mu je odobrena usluga osobnog asistenta i ima pravo na inkluzivni dodatak. Zaposlen je u Zagrebu kao glavni urednik poznatog hrvatskog portala za OSI, a istovremeno studira astronomiju online na britanskom sveučilištu.

Osim srednje škole, koju je pohađao po redovnom programu, završio je niz dodatnih tečajeva iz područja marketinga i IT sektora u okviru obrazovanja odraslih. Radi se o osobi širokog općeg obrazovanja, komunikativnoj, emocionalno toploj i pronicljivoj, vrlo ugodnoj za kontakt. Autor je mnogih zanimljivih i originalnih tekstova u kojima daje osvrt na aktualne događaje, često vezane za OSI. Svoj posao obavlja vrlo profesionalno, s visokim stupnjem kritičnosti prema sadržaju objavljenom na portalu.

Na njegovom radnom mjestu provedena je tehnička adaptacija opreme i alata za rad kupnjom i instalacijom sustava za transkripciju govora u pisani tekst, s podrškom za hrvatski jezik, što mu je omogućilo brz i precizan unos teksta bez potrebe za „klikanjem” po virtualnoj tipkovnici. Sustav transkripcije poboljšao je njegovu radnu učinkovitost i funkcionalnu efektivnost, smanjio potrošnju energije i osjećaj umora pri postizanju željenog cilja te ojačao njegovu samostalnost u radu.

Na prijedlog Centra za profesionalnu rehabilitaciju Zagreb, razumnu adaptaciju u potpunosti je financirao Institut za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom Republike Hrvatske.

I.K. je rođena 1970. godine i ima stečene motoričke i intelektualne teškoće. Sa 15 godina doživjela je prometnu nesreću u kojoj je zadobila tešku ozljedu glave i desne noge. Njezini pokreti su sporiji i nekoordinirani, pati od kroničnih glavobolja i povremenih vrtoglavica, što značajno utječe na njezino svakodnevno radno funkcioniranje. Ima pravo na inkluzivni dodatak. Zaposlena je u socijalnoj zadruzi Humana Nova na poziciji sortiranja tekstila. Zbog dugog perioda oporavka nakon nesreće, I.K. je završila samo osnovnu školu. Unatoč kombiniranom invaliditetu, izuzetno je samostalna i odgovorna osoba. Svakodnevno dolazi na posao biciklom, bez obzira na vremenske uvjete i vlastita ograničenja. Kao samohrana majka, nosi se sa životnim izazovima, brinući se o domaćinstvu i svom djetetu, a posao u HN joj pruža sigurnost, osjećaj uključenosti i dostojanstven život.

Unatoč skromnom formalnom obrazovanju i činjenici da nije pohađala dodatne tečajeve, I.K. je kroz svakodnevni rad stekla iskustvo, znanje i vještine koje joj omogućuju kvalitetno obavljanje radnih zadataka. Emocionalno je topla, odgovorna i pouzdana te uvijek izvršava zadatke prema uputama koje dobije.

Uzimajući u obzir posljedice njezinog invaliditeta, a na prijedlog Zagrebačkog centra za profesionalnu rehabilitaciju, Humana Nova prilagodila je njezino radno mjesto. Obezbijeđeni su joj zadaci koje može obavljati sjedeći, uz jasna uputstva i fleksibilnost u organizaciji radnog ritma. Dobila je ergonomsku stolicu s čvrstim naslonom i podesivom visinom, kako bi se smanjio pritisak na kralježnicu i noge, posebno zbog oštećenja i moguće asimetrije u držanju. Postavljena je podna obloga protiv klizanja kako bi kretanje po radnom prostoru bilo sigurnije s obzirom na motoričke teškoće. Adaptaciju je u potpunosti financirao Institut za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom Republike Hrvatske.

Organizacijska prilagodba osigurana je kroz jasna i jednostavna uputstva za rad s obzirom na intelektualne teškoće te poremećaje pamćenja i koncentracije. Obezbijeđeni su joj rutinski, strukturirani zadaci koji ne zahtijevaju često mijenjanje fokusa. Ima pauze svakih 1,5 do 2 sata kako bi se izbjegao veći fizički i kognitivni umor te posljedično glavobolje i vrtoglavice. Također joj je pružena socijalna podrška od kolegice iz tima, s kojom može podijeliti potencijalne izazove bez straha od stigme, što je važno za očuvanje mentalnog zdravlja i osjećaja pripadnosti grupi.

Ova razumna prilagodba omogućila je I.K. veću radnu učinkovitost, povećano samopouzdanje i neovisnost u radu i životu. Njezin osmijeh i upornost svakodnevno inspiriraju radno okruženje.

Republika Slovenija

Profesionalna rehabilitacija ZPIZ

YY, 44 godine, radi samostalno kao građevinski projektant. Godine 2020. doživio je prometnu nesreću na motociklu, u kojoj je ozlijedio kralježnicu i postao potpuni paraplegičar; pri tome je slomio gležanj i potkoljenicu. Ima status stalnog invalida od prosinca 2021. godine. Radi lakšeg obavljanja prethodnog posla, preko II. kategorije ZPIZ-a dobio je sljedeća tehnička pomagala:

1. Odgovarajući stol i arhivski sustav za čuvanje i pohranu radne dokumentacije, prilagođen i dostupan osiguraniku.
2. Električni pogon s nosačem za postojeća invalidska kolica, koji mu omogućava samostalan dolazak na posao, sudjelovanje na sastancima, preuzimanje i predaju dokumentacije, kao i prezentaciju rada i suradnju s klijentima.
3. Laptop računalo s većim ekranom, koje omogućava manje stresan rad i može se koristiti čak i u periodima olakšanja.

Sva pomagala u potpunosti financira Zavod za mirovinsko osiguranje Republike Slovenije. YY je vrlo aktivan na poslu — to je njegov ključni identitet i vrijednost — i nakon povratka još se više posvetio projektiranju. Bavi se tehničkim i stručnim konzultacijama za sanaciju zgrada, energetske učinkovitost, financiranje iz Eko-harmonije, izradom projektne dokumentacije i nadzorom projekta.

Njegov društveni život je uredan. Neoženjen je, živi u iznajmljenom stanu s liftom i prilagođenim parkingom za invalidska kolica. Zbog teškog tjelesnog oštećenja (100% ukupno, 80% donjih ekstremiteta) koristi invalidska kolica i ima osobnog asistenta, što značajno poboljšava kvalitetu njegovog života. Vozi prilagođeno vozilo s automatskim mjenjačem i ručnim kontrolama kočnice i gasa; asistent mu pomaže pri ulasku i izlasku te pri sklapanju i rasklapanju kolica.

Također ima snažnu društvenu mrežu — obitelj, poslovne partnere i prijatelje s kojima dijeli interese i održava redovite kontakte. Nekada je bio aktivan sportaš; danas puno čita, dva puta tjedno trenira u teretani s utezima jačajući mišiće ruku i leđa kako bi održao držanje, te vježba na otvorenom. Na stadionu trenira u invalidskim kolicima uz pomoć ruku, a redovito vježba i kod kuće.

-

M. H., rođen 1976. godine, školovao se za građevinskog tehničara kada je tijekom srednje škole, uslijed nesreće pri ronjenju, zadobio tešku ozljedu kralježnice.

Povreda je dovela do tetraplegije, dugotrajnog liječenja i sveobuhvatne rehabilitacije, nakon čega mu je dodijeljen status učenika s posebnim potrebama.

Unatoč 100% tjelesnom oštećenju, koje mu je priznato još 1997. godine, dugi niz godina nije uspio ostvariti prava iz invalidskog osiguranja. Živio je uz povremenu socijalnu pomoć, ali je aktivno pratio stručne i društvene tokove. Prekretnica se događa 2016. godine, kada ulazi u sustav profesionalne rehabilitacije i stječe pravo na podržano zapošljavanje – uključujući subvenciju plaće i 30 sati stručne podrške mjesečno na radnom mjestu.

Nakon dvije godine rada u javnim radovima, krajem 2018. godine započinje podržano samozapošljavanje u području tehničkog savjetovanja i projektiranja. Poslovni prostor je prilagođen njegovim potrebama, uz financijsku podršku Fonda za razvoj i invaliditet za tehničku opremu, dok je građevinske radove sam financirao. Prostor se nalazi u obiteljskoj baroknoj zgradi staroj preko 300 godina.

Koristi električna i mehanička kolica, ortopedski ležaj, specijaliziranu računalnu opremu (trekbol miš, podesiva stolica), a uz sebe ima i osobne asistente koji mu pomažu u svakodnevnim i radnim aktivnostima, uključujući rad na terenu, higijenu, prehranu i druge potrebe. Priznato mu je 120 sati osobne asistencije tjedno. Pravi pauze svakih sat i pol radi istezanja, a samostalno organizira zadatke prema vlastitom psihofizičkom stanju.

Kao osoba s 100% tjelesnim oštećenjem, ostvaruje pravo na dodatni mirovinski staž – tri mjeseca godišnje više, subvenciju plaće za pomoćno lice i oslobođenje od doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje.

Već više od šest godina uspješno posluje, a uz to je aktivan u zajednici i organizacijama za osobe s invaliditetom, zalažući se za dostupniji i učinkovitiji sustav profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja. Također je angažiran na očuvanju kulturne i prirodne baštine svog kraja.

6. PREPORUKE I SMJERNICE

Program obuke možete prilagoditi osobama sa stečenim motoričkim smetnjama ako primijenite sljedeće preporuke i smjernice:

PRIMIJENITE KONCEPT UNIVERZALNOG DIZAJNA ZA UČENJE u procesu inicijalnog planiranja i izrade programa obuke. Svrha primjene ovog koncepta jest stvaranje što inkluzivnijeg okruženja za obučavanje odraslih, kako bi naknadna prilagođavanja programa obuke bila što manja. Model Univerzalnog dizajna za učenje možete uspješno primijeniti ako pratite sljedeće korake:

PRILAGODITE METODE OBUČAVANJA UVOĐENJEM FLEKSIBILNIJIH METODA OBUČAVANJA I TEHNIKA RADA S ODRASLIMA

Fleksibilne metode obučavanja omogućuju polaznicima da uče na način koji odgovara njihovim individualnim sposobnostima, interesima i tempu. One obuhvaćaju: samousmjereni učenje (engl. self-directed learning), individualizirane planove učenja, učenje u parovima i malim grupama, kombinirano učenje (engl. blended learning), projektno orijentirano učenje (engl. project-based learning), situaciono učenje, učenje kroz igru (gamifikacija) i dr.

Samousmjereni učenje omogućuje polaznicima da biraju što, kada i kako uče, što je posebno korisno za odrasle koji žele veću kontrolu nad tempom učenja. Individualizirani planovi učenja omogućuju prilagođavanje sadržaja i ciljeva pojedinačnim potrebama polaznika, kao i postavljanje realnih i dostižnih ciljeva za OSI. Učenje u paru ili malim grupama potiče socijalnu interakciju i razmjenu znanja, dok kombinirano učenje nudi fleksibilnost kombiniranjem učenja na daljinu i učioničkog rada, što je posebno važno za osobe s fizičkim ograničenjima. Projektno orijentirano učenje podrazumijeva rješavanje stvarnih problema kroz projekte, pri čemu polaznik razvija funkcionalna znanja, timski rad i praktične vještine. Situaciono učenje odnosi se na učenje u stvarnim životnim situacijama ili simulacijama istih, povezano s praksom. Učenje kroz igru koristi elemente igara (bodovi, zadaci, rang-liste itd.) i dodatno motivira i angažira polaznike. Sve ove metode oslanjaju se na upotrebu različitih tehnologija i multimedijalnih alata, omogućujući inkluzivno i pristupačno učenje za sve, uključujući i osobe sa stečenim motoričkim smetnjama.

Fleksibilne tehnike rada s odraslima, u skladu s konceptom Univerzalnog dizajna za učenje, omogućuju prilagođeno, inkluzivno i poticajno obrazovno okruženje u kojem polaznici aktivno sudjeluju u procesu učenja. Te tehnike obuhvaćaju: diskusije i reflektivne razgovore, radionice s aktivnim sudjelovanjem polaznika, korištenje studija slučaja (engl. case study), tehnike vođenog učenja (engl. scaffolding), mape uma i konceptualne mape, učenje kroz tutorstvo i mentorski rad i dr.

Diskusije i reflektivni razgovori potiču kritičko mišljenje, razmjenu iskustava i međusobno učenje, bilo uživo ili putem online platformi. Radionice s aktivnim sudjelovanjem fokusiraju se na interaktivne i praktične aktivnosti koje se lako mogu prilagoditi fizičkim mogućnostima polaznika. Studije slučaja omogućuju analizu stvarnih problema iz prakse, povezujući teorijsko znanje s konkretnim situacijama. Tehnika vođenog učenja podrazumijeva pružanje postupne podrške koja se prilagođava napretku polaznika, što je posebno važno za one koji uče sporijim tempom. Mape uma i konceptualne mape služe kao vizualni alati koji olakšavaju pamćenje i razumijevanje sadržaja, dok tutorstvo i mentorski rad omogućuju vršnjačku podršku i razvijaju osjećaj zajedništva i inkluzije.

PREDVIDITE RAZLIČITE NAČINE PREDSTAVLJANJA INFORMACIJA I KORISTITE RAZLIČITE VRSTE TEHNOLOGIJA U PROCESU OBUČAVANJA

Koristite audio, video i digitalne formate učenja, multimedijalne materijale za učenje, kao i prednosti umjetne inteligencije. Učenje koje se u cijelosti odvija na daljinu treba predvidjeti samo u slučaju težih oblika invaliditeta osoba sa stečenim motoričkim smetnjama. U suprotnom, treba poticati aktivno sudjelovanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama u procesu obuke i njihovu interakciju s ostalim polaznicima, jer se na taj način potiče njihov osjećaj uključenosti, prihvaćenosti, potpomaže proces samoaktualizacije i razvija njihovo samopoštovanje.

PLANIRAJTE PRILAGODBU VREMENSKE DINAMIKE OBUKE

Osobe sa stečenim motoričkim smetnjama mogu imati poteškoće u praćenju vremenske dinamike realizacije obrazovnog programa. Prilikom izrade programa obuke potrebno je predvidjeti da se tempo realizacije programa može razlikovati i usklađivati s psihofizičkim sposobnostima i potrebama različitih polaznika.

OMOGUĆITE FLEKSIBILNOST NAČINA PROVJERE STEČENIH ZNANJA I VJEŠTINA

Pretpostavite da procjena stečenih ishoda učenja treba biti prilagođena različitim kategorijama polaznika. Odraslim osobama sa stečenim motoričkim poteškoćama može biti potrebno više vremena za izvršavanje određenih zadataka, stoga im treba osigurati dodatno vrijeme za dovršavanje zadanih aktivnosti. Potrebno je dati jasne i precizne upute za izvođenje zadatka, pojednostaviti same zadatke ili ih podijeliti na manji set zadataka kako bi se smanjilo kognitivno i fizičko opterećenje polaznika sa stečenim motoričkim poteškoćama.

PLANIRAJTE AKTIVNOSTI KOJIMA SE POTIČE SURADNJA IZMEĐU POLAZNIKA OBUKE

U procesu izrade programa obuke potrebno je planirati aktivnosti kojima se potiče suradnja među polaznicima, uključujući aktivnosti „peer learning“, odnosno učenje jednih od drugih polaznika. Na ovaj način dodatno se potiče socijalna inkluzija i sprječava osjećaj izoliranosti polaznika s određenim vrstama invaliditeta, uključujući osobe sa stečenim motoričkim poteškoćama.

POTIČITE KULTURU DAVANJA POV RATNIH INFORMACIJA

Potrebno je poticati i njegovati kulturu davanja povratnih informacija, pritom ne narušavajući emocionalno stanje i samopouzdanje osoba sa stečenim motoričkim

poteškoćama. Psihološka podrška ključna je kako bi polaznici s ovom specifičnom vrstom invaliditeta uspješno završili obuku.

OMOGUĆITE EDUKATORIMA PRISTUP ODGOVARAJUĆIM OBLICIMA STRUČNOG USAVRŠAVANJA, RESURSIMA I USLUGAMA PODRŠKE

Treba imati na umu da edukatori, kao realizatori programa obuke, često nemaju priliku steći odgovarajuće kompetencije za rad s osobama s invaliditetom, a koje su nužne za uspješnu implementaciju koncepta univerzalnog dizajna za učenje. Stoga im je potrebno omogućiti pristup različitim oblicima stručnog usavršavanja, resursima i uslugama podrške.

LISTA PROVJERE (PITANJA ZA IZRADU PROGRAMA OBUKE U SKLADU S KONCEPTOM UNIVERZALNOG DIZAJNA ZA UČENJE)

Prilikom izrade programa obuke u skladu s konceptom Univerzalnog dizajna za učenje, koji bi bio prilagođen različitim kategorijama polaznika, uključujući i polaznike sa stečenim motoričkim smetnjama, potrebno je odgovoriti na sljedeći set pitanja:

- Jesu li planirane fleksibilne metode obuke i tehnike rada s odraslima?
- Jesu li informacije dostupne u više formata (tekstualni, audio, video, vizualni prikazi)?
- Jesu li korišteni multimedijalni sadržaji za pojašnjavanje kompleksnih informacija?
- Jesu li ključni pojmovi jasno označeni i izdvojeni radi lakšeg razumijevanja?
- Koriste li se različiti formati učenja: audio, video, digitalni materijali i sl.?
- Je li predviđeno učenje na daljinu, a posebno za osobe s težim oblicima invaliditeta?
- Je li predviđena mogućnost prilagođavanja tempa obuke individualnim psiho-fizičkim sposobnostima polaznika?
- Podstiče li se samostalnost, izbor i kontrola nad tempom učenja?
- Poštuje li program različite stilove učenja i pruža li izbor u pristupu aktivnostima?
- Jesu li omogućena dodatna pojašnjenja za polaznike koji sporije napreduju?

- Je li predviđeno sudjelovanje u grupnim aktivnostima koje podstiču inkluziju i suradnju?
- Podstiče li program aktivno sudjelovanje i interakciju među svim polaznicima?
- Jesu li planirane aktivnosti međusobnog učenja (peer learning)?
- Jesu li načini provjere znanja fleksibilni i prilagođeni različitim potrebama?
- Je li omogućeno dodatno vrijeme za izvršavanje zadataka?
- Jesu li osigurana jasna uputstva i modeli zadataka?
- Jesu li kompleksni zadaci pojednostavljeni ili podijeljeni na manje cjeline?
- Stvara li se okruženje koje podržava samopouzdanje i emocionalnu dobrobit polaznika?
- Vodi li se računa o empatiji, strpljenju i prilagodljivosti u komunikaciji?
- Jesu li osigurani mehanizmi psihološke podrške tijekom obuke?
- Je li u programu zastupljena kultura davanja povratnih informacija?
- Jesu li edukatori prošli odgovarajuće stručno usavršavanje za rad s OSI?
- Imaju li edukatori pristup resursima i podršci za rad s OSI?
- Jesu li edukatori prošli obuku za primjenu univerzalnog dizajna za učenje (UDL)?

PRIMIJENITE KONCEPT UNIVERZALNE MATRICE u procesu planiranja i provedbe programa obrazovanja odraslih. Primjenom ove matrice donijet ćete informiranu odluku o izboru odgovarajuće vrste prilagodbe programa obuke osobama sa stečenim motoričkim smetnjama. Univerzalna matrica podrazumijeva faze prikupljanja informacija o potencijalnom polazniku sa stečenim motoričkim smetnjama, odabira adekvatne vrste prilagodbe obuke, provedbe prilagođenog programa obuke, procjene učinkovitosti prilagodbe i fazu donošenja odluke o vrsti prilagodbe koja će se primjenjivati u budućnosti. U procesu prilagodbe programa obuke osobama sa stečenim motoričkim smetnjama možete koristiti Obrazac univerzalne matrice (u nastavku). Napominjemo da se ovaj obrazac može primijeniti i u slučaju osoba s nekim drugim vrstama invaliditeta i specifičnostima.

OBRAZAC UNIVERZALNE MATRICE ZA PRILAGOĐAVANJE PROGRAMA OBUKE

OSOBAMA SA STEČENIM MOTORIČKIM SMETNJAMA

<p>PRIKUPLJANJE INFORMACIJA</p>	<p><i>Potrebno je navesti:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Podatke o vrsti i stupnju poteškoća koje su posljedica invaliditeta osobe sa stečenim motoričkim smetnjama;</i> • <i>Podatke o relevantnim karakteristikama osobe sa stečenim motoričkim smetnjama: sklonosti, dosadašnjem stečenom znanju i iskustvima, hobijima, dodatnim zdravstvenim poteškoćama i potrebama, načinima zadovoljavanja potreba vezanih za ovaj vid invaliditeta;</i> • <i>Prikupljene informacije o potencijalnim vrstama prilagodbi u odnosu na identificiranu vrstu invaliditeta.</i>
<p>IZBOR ODGOVARAJUĆE VRSTE PRILAGOĐAVANJA</p>	<p><i>Potrebno je analizirati prethodno prikupljene informacije kako bi potencijalna prilagodba bila u skladu s procesom (neformalnog) obrazovanja odraslih i kako bi se donijela odluka o prilagodbi koja će biti primijenjena, imajući u vidu principe:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>korisnosti</i> - <i>ekonomičnosti</i> - <i>svrhovitosti i</i> - <i>održivosti.</i>
<p>PROVOĐENJE ODABRANE PRILAGODE</p>	<p><i>Potrebno je opisati kako odabrano prilagođavanje obuke funkcionira u stvarnom okruženju, odnosno navesti kako izgleda praktična primjena prilagođavanja programa obuke i provjera u stvarnim okolnostima.</i></p>
<p>PROCJENA FUNKCIONALNOSTI PRILAGODBE</p>	<p><i>Važno je da tijekom cijelog procesa obučavanja provjeravate zadovoljava li prilagođavanje programa obuke i dalje sva četiri kriterija. U skladu s tim, navedite podatke koje ste prikupili razgovorom s polaznicima i promatranjem procesa obučavanja, a</i></p>

	<p><i>koji su bitni za procjenu funkcionalnosti prilagođavanja programa osobama sa stečenim motoričkim smetnjama.</i></p> <p><i>Odgovorite na sljedeća pitanja:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Je li prilagođena obuka korisna za osobe sa stečenim motoričkim smetnjama?</i> <i>2. Je li prilagođavanje prihvatljivo i ekonomski isplativo za organizacije koje provode obuku?</i> <i>3. Doprinosi li odabrani način prilagođavanja tome da osobe sa stečenim motoričkim smetnjama postignu planirane ishode učenja?</i> <i>4. Je li ovakvo prilagođavanje održivo tijekom cijelog procesa obučavanja?</i>
<p>DONOŠENJE ODLUKE O FUNKCIONALNOSTI PRILAGOĐAVANJA</p>	<p><i>Na temelju analize prethodno prikupljenih podataka o ispunjavanju kriterija korisnosti, ekonomičnosti, svrhovitosti i održivosti, navedite je li donesena odluka o nastavku aktivnosti prilagodbe obuke osobama sa stečenim motoričkim smetnjama ili biste nešto izmijenili.</i></p>

USPOSTAVITE INKLUZIVNU KOMUNIKACIJU kao preduvjet za stvaranje inkluzivnog okruženja za učenje. Njeguajte otvorenu, dobronamjernu, empatičnu i suradničku komunikaciju svih sudionika u procesu obučavanja. Budite svjesni negativnih stavova i eventualnih predrasuda koje mogu predstavljati prepreku inkluzivnoj komunikaciji. Upoznajte svoje polaznike i prilagodite se njihovim specifičnim potrebama. Savladajte pravilne načine obraćanja i ophođenja prema osobama sa stečenim motoričkim smetnjama te nježite empatiju u svojoj organizaciji.

OMOGUĆITE KONTINUIRANO USAVRŠAVANJE KADROVA U OBRAZOVANJU ODRASLIH za rad s osobama sa stečenim motoričkim smetnjama. Stručno usavršavanje može obuhvaćati stjecanje andragoških kompetencija za rad s OSI; poznavanje propisa vezanih uz prava OSI; obuku za adekvatnu primjenu pomoćnih (asistivnih) tehnologija; edukacije za uspostavljanje inkluzivne komunikacije kao temelja inkluzivnog okruženja za učenje, ali i obuku predavača i stručnih suradnika u obrazovanju odraslih za pružanje psihološko-emocionalne podrške u procesu samoaktualizacije osoba sa stečenim motoričkim smetnjama.

OBEZBIJEDITE RAZUMNO PRILAGOĐAVANJE PROSTORA kako biste omogućili nesmetan pristup zgradi u kojoj se realizira obuka. Prostorno prilagođavanje podrazumijeva prilagodbu objekta i prostora u kojem se osoba sa stečenim motoričkim smetnjama obučava uklanjanjem arhitektonskih barijera. Preporuka je da se OSI obučavaju u prostoru koji ima šira vrata i hodnike,

automatska vrata, rampe, lift za OSI ili lift gusjeničar, podesive stolove, odgovarajuću signalizaciju i osvjetljenje, pristupačne WC-e i slično.

OMOGUĆITE RAZUMNO PRILAGOĐAVANJE OPREME I NASTAVNIH SREDSTAVA za obučavanje osoba sa stečenim motoričkim smetnjama. Pomoćne (asistivne) tehnologije mogu pomoći OSI da samostalno i uspješno sudjeluju u obrazovnim aktivnostima. Asistivna tehnologija danas obuhvaća širok spektar instrumenata, aparata, sredstava i uređaja koje možete koristiti u obučavanju osoba sa stečenim motoričkim smetnjama. Među njima se ističu računalna pomagala i komunikacijske asistivne tehnologije, ali i lako dostupna mobilna rješenja i aplikacije.

7. ZAKLJUČAK

Inkluzivno obrazovanje kao prioritet

Potrebno je razvijati i primjenjivati obrazovne programe koji omogućuju osobama sa stečenim motoričkim smetnjama ravnopravan pristup učenju i osposobljavanju, jer je to ključ njihovog društvenog i profesionalnog uključivanja.

Razumno prilagođavanje kao standard

Svaki obrazovni program treba predvidjeti razumna prilagođavanja – prostorna, tehnička, metodološka i komunikacijska – kako bi se uklonile prepreke i osigurali jednaki uvjeti učenja za sve polaznike.

Individualizacija procesa

Umjesto općih rješenja zasnovanih na vrsti invaliditeta, naglasak treba staviti na individualne potrebe i potencijale polaznika. Time se osigurava učinkovitije učenje i jača motivacija za daljnji razvoj.

Primjena univerzalnog dizajna za učenje

Obrazovni programi bi se trebali od početka kreirati prema principima univerzalnog dizajna, čime se smanjuje potreba za naknadnim prilagođavanjima i omogućuje uključivanje što većeg broja sudionika.

Osnaživanje edukatora i institucija

Edukatori moraju imati kontinuiranu podršku i stručno usavršavanje za rad s osobama sa motoričkim smetnjama, uključujući upotrebu asistivnih tehnologija, komunikacijske vještine i empatički pristup.

Primjeri dobre prakse kao putokaz

Iskustva iz različitih zemalja pokazuju da socijalna poduzeća, fleksibilni programi i međusektorska suradnja mogu značajno doprinijeti zapošljivosti i integraciji osoba s invaliditetom. Ove prakse treba širiti i prilagođavati lokalnim uvjetima.

Podrška cjeloživotnom učenju

Potrebno je razvijati programe neformalnog i cjeloživotnog obrazovanja koji su dostupni, fleksibilni i usklađeni s tržištem rada, kako bi osobe sa motoričkim smetnjama mogle stjecati i nadograđivati vještine tijekom cijelog života.

Međusektorska suradnja

Za uspjeh inkluzivnog obrazovanja nužna je suradnja između obrazovnih institucija, poslodavaca, nevladinih organizacija i kreatora politika, čime se osigurava održivost, širenje inkluzivnih praksi i uklanjanje sistemskih barijera.

Dodatne preporuke

Potrebno je dalje razvijati i unapređivati normativni okvir kako bi se preciznije

regulirala prava odraslih osoba s invaliditetom u obrazovanju, s posebnim naglaskom na osobe sa stečenim motoričkim smetnjama.

Također, vrlo važna komponenta je financijska podrška i poticaji, što je moguće kroz kreiranje fondova i grantova za institucije i organizacije koje implementiraju inkluzivne programe, kao i porezne olakšice poslodavcima koji zapošljavaju osobe s invaliditetom.

Na kraju, značajan aspekt je i promicanje kulture inkluzije i razbijanje stereotipa kroz javne kampanje, medijske sadržaje i programe podizanja svijesti, s ciljem smanjenja stigme i jačanja društvene participacije osoba s invaliditetom.

8. PRILOG

8.1. NORMATIVNI OKVIR OBRAZOVANJA ODRASLIH

REPUBLIKA SRBIJA

Obrazovanje odraslih u Republici Srbiji prepoznato je u nacionalnim propisima kao dio jedinstvenog sustava obrazovanja, koji odraslima omogućava stjecanje kvalifikacija, kompetencija, znanja, vještina, sposobnosti i stavova potrebnih za osobni i profesionalni razvoj, rad i zapošljavanje, kao i društveno odgovorno ponašanje.

Strategija razvoja obrazovanja i odgoja u Republici Srbiji do 2030. godine teži osigurati kvalitetno obrazovanje kako bi se ostvario puni potencijal svakog djeteta, mlade i odrasle osobe u Republici Srbiji. Prvi od općih principa cjelokupnog obrazovanja i odgoja u Republici Srbiji je osiguranje jednakosti u ostvarivanju prava na obrazovanje i dostupnosti obrazovanja svojoj djeci, učenicima i odraslima, temeljen na socijalnoj pravdi i jednakim šansama, bez diskriminacije. Potrebno je pružati kontinuiranu i dodatnu podršku unapređenju obrazovanja i odgoja osoba s teškoćama u razvoju i invaliditetom.

Normativni okvir u Republici Srbiji od značaja za neformalno obrazovanje odraslih obuhvaća sljedeće zakonske i podzakonske akte:

- Zakon o osnovama sistema obrazovanja i odgoja („Sl. glasnik RS”, br. 88/2017, 27/2018 – dr. zakon, 10/2019, 27/2018 – dr. zakon, 6/2020, 129/2021, 92/2023 i 19/2025);
- Zakon o obrazovanju odraslih („Sl. glasnik RS”, br. 55/2013, 88/2017 – dr. zakon, 27/2018 – dr. zakon i 6/2020 – dr. zakon);
- Zakon o Nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije („Sl. glasnik RS”, br. 27/2018, 6/2020, 129/2021 – dr. zakon i 76/2023);
- Pravilnik o bližim uvjetima u pogledu programa, kadra, prostora, opreme i nastavnih sredstava za stjecanje statusa javno priznatog organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih („Sl. glasnik RS”, br. 130/2021);
- Pravilnik o standardima usluga karijernog vođenja i savjetovanja („Sl. glasnik RS”, br. 43/2019).

Zakon o osnovama sustava obrazovanja i odgoja, kao zakon koji uređuje osnove sustava obrazovanja i odgoja u Republici Srbiji, prepoznaje obrazovanje odraslih kao integralni dio sustava. Ovim zakonom definirani su opći principi obrazovanja i odgoja (član 7.), koji se, između ostalog, odnose i na sudjelovanje OSI u obrazovanju odraslih. Zakon propisuje da se odraslim osobama s invaliditetom mora omogućiti pristup svim razinama obrazovanja, kao i obvezu smanjenja stope napuštanja sustava obrazovanja i podrške njihovom ponovnom uključivanju u sustav, u skladu s principima inkluzivnog obrazovanja i odgoja.

Zakonom o Nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije (dalje: Zakon o NOKS-u) uspostavljen je Nacionalni okvir kvalifikacija Republike Srbije (NOKS), sustav kojim se uređuju kvalifikacije u Republici Srbiji. NOKS predstavlja instrument za identifikaciju, kreiranje i razvrstavanje kvalifikacija u sustavu obrazovanja, u skladu sa zahtjevima tržišta rada, cjeloživotnog učenja, razvoja znanosti i društva u cjelini. NOKS omogućava uređenje sustava kvalifikacija u Republici Srbiji na svim razinama i područjima obrazovanja, čime se postiže veća fleksibilnost i prohodnost, prije svega unutar različitih razina obrazovanja. Uspostavom NOKS-a osigurana je usporedivost i prepoznatljivost kvalifikacija stečenih u Republici Srbiji s kvalifikacijama stečenim u drugim državama.

U skladu s ovim zakonom kvalifikacije u Republici Srbiji mogu se steći formalnim i neformalnim obrazovanjem, kao i postupkom priznavanja prethodnog učenja:

- **Formalno obrazovanje** predstavlja organizirane procese učenja koji se ostvaruju na temelju planova i programa nastave i učenja osnovnog i srednjeg obrazovanja te studijskih programa visokog obrazovanja;
- **Neformalno obrazovanje** predstavlja organizirane procese učenja odraslih koji se ostvaruju na temelju posebnih programa, radi stjecanja znanja, vještina, sposobnosti i stavova usmjerenih na rad, osobni i socijalni razvoj;
- **Informalno učenje** predstavlja proces samostalnog stjecanja znanja, vještina, vrijednosti, stavova i sposobnosti odraslih u svakodnevnom životnom, radnom i socijalnom okruženju;
- **Priznavanje prethodnog učenja (PPU)** predstavlja aktivnost obrazovanja odraslih koja se ostvaruje procjenom znanja, vještina i sposobnosti stečenih obrazovanjem, životnim ili radnim iskustvom, a koja omogućava daljnje učenje i povećanje konkurentnosti na tržištu rada.

Zakon o obrazovanju odraslih uređuje područje obrazovanja odraslih u Republici Srbiji. Obrazovanje odraslih, u skladu s ovim zakonom, ostvaruje se kroz formalno i neformalno obrazovanje, ali i informalno učenje. Ovim zakonom utvrđeni su principi obrazovanja odraslih (član 3.), među kojima se navodi i princip jednakih mogućnosti. Zakon propisuje obvezu da se OSI koji pohađaju programe obrazovanja odraslih osigura pristupačnost programa i potrebna individualizirana razumna prilagodba (član 21. – Sprovođenje programa obrazovanja odraslih).

REPUBLIKA HRVATSKA

Obrazovanje odraslih u Republici Hrvatskoj regulirano je strategijom te zakonskim i podzakonskim aktima. Ono je dio sustava cjeloživotnog učenja, koji kroz formalne, neformalne i informalne oblike obrazovanja omogućuje osobama starijima od 18 godina stjecanje novih znanja, vještina, kompetencija i kvalifikacija relevantnih za uključivanje na tržište rada i profesionalni razvoj.

Strateški dokumenti, zakonski i podzakonski akti koji reguliraju sustav obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj:

- Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (NN 124/14),
- Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (NN 22/13, 41/16, 64/18, 47/20, 20/21),
- Pravilnik o Registru Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (NN 96/21),
- Zakon o Agenciji za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (NN 24/10),
- Zakon o obrazovanju odraslih (NN 144/21),
- Pravilnik o standardima i normativima za izvođenje programa obrazovanja odraslih (NN 14/23),
- Pravilnik o načinu eksternog vrednovanja ustanova za obrazovanje odraslih i skupova ishoda učenja, kao i načinu rada i imenovanju komisije za prigovore na izvještaj o eksternom vrednovanju (NN 19/23),
- Pravilnik o načinu prijave i provođenja vrednovanja prethodnog učenja (NN 79/24),
- Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (NN 20/21),
- Pravilnik u Registru Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (NN 96/21).

Sustav obrazovanja odraslih temelji se na Hrvatskom kvalifikacijskom okviru (HKO), koji omogućava stjecanje djelomičnih i cjelovitih kvalifikacija, priznavanje prethodnog učenja, usklađenost obrazovnih kvalifikacija s europskim standardima te povezivanje obrazovanja s potrebama tržišta rada. Ovakav sustav obrazovanja osigurava fleksibilnost i sveobuhvatnu dostupnost učenja, posvećujući posebnu pažnju osobama s invaliditetom kako bi im se omogućile jednake mogućnosti sudjelovanja u obrazovnim programima i profesionalnom razvoju.

Nacionalni informacijski sustav obrazovanja odraslih (NISOO), koji se vodi pri Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih RH, sadrži sveobuhvatnu evidenciju o ustanovama, programima obrazovanja i programima vrednovanja, polaznicima, pristupnicima, andragoškim asistentima i nastavnicima u obrazovanju odraslih te druge podatke važne za praćenje stanja i razvoja sustava obrazovanja odraslih.

Zakon o obrazovanju odraslih, između ostalog, definira i vrste obrazovanja odraslih:

- Formalno obrazovanje uključuje programe obrazovanja verificirane od nadležnih tijela koji omogućuju stjecanje kvalifikacija priznatih u sustavu obrazovanja.
- Neformalno obrazovanje obuhvaća strukturirane programe usmjerene na razvoj specifičnih kompetencija potrebnih za zapošljavanje i profesionalni razvoj, često financirane putem vaučera i europskih fondova.
- Informalno učenje odnosi se na iskustveno učenje te stjecanje znanja i vještina putem životnog i radnog iskustva.

Vrednovanje programa obrazovanja odraslih, regulirano posebnim Pravilnikom, ključan je proces kojim se osigurava kvaliteta i usklađenost obrazovnih programa s nacionalnim i europskim standardima i uključuje sljedeće korake:

1. Prijava programa – obrazovne ustanove podnose zahtjev za vrednovanje Agenciji za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih,
2. Evaluacija programa – stručna tijela ocjenjuju usklađenost programa sa standardima kvalifikacija iz Registra HKO-a,
3. Odobrenje i upis u registar – ako program zadovoljava propisane kriterije, upisuje se u Registar akreditiranih programa,
4. Praćenje i vanjsko vrednovanje – redovna provjera kvalitete programa kako bi se osigurao kontinuirani razvoj i prilagodba potrebama tržišta rada.

Priznavanje neformalnog obrazovanja i vrednovanje ishoda učenja regulirano je posebnim Pravilnikom, kao i metodološkim smjernicama koje je razvila Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (ASOO). Ovaj postupak priznavanja prethodnog učenja omogućuje osobama stjecanje djelomične ili cjelovite kvalifikacije putem priznavanja neformalno stečenih znanja, vještina i kompetencija.

Proces vrednovanja prethodnog učenja sastoji se od nekoliko koraka:

1. Prijava kandidata – podnošenje zahtjeva instituciji ovlaštenoj za vrednovanje kompetencija,
2. Dokumentacijska provjera – analiza dostavljenih dokaza o ranije stečenim znanjima i vještinama,
3. Procjena kompetencija – provodi se putem testiranja, intervjua, portfolija, praktičnih zadataka ili simulacija,
4. Usporedba sa standardima kvalifikacija – utvrđuje se u kojoj mjeri kandidatovo znanje odgovara propisanim kvalifikacijama iz Registra HKO-a,
5. Izdavanje javne isprave – uspješnim kandidatima izdaje se potvrda ili certifikat, kojim se priznaje neformalno obrazovanje i potvrđuju stečene kvalifikacije ili skupovi ishoda učenja, što kandidatu omogućuje nastavak obrazovanja ili pristup tržištu rada.

Sustav vrednovanja prethodnog učenja doprinosi unapređenju fleksibilnosti obrazovnog sustava, povećava mobilnost radne snage i osigurava lakši pristup kvalifikacijama relevantnima za tržište rada. Ovaj sustav omogućava veću prohodnost unutar obrazovnog sustava i fleksibilnost procesa učenja, povećavajući zapošljivost svih osoba, pa tako i osoba s invaliditetom.

REPUBLIKA SLOVENIJA

Obrazovanje odraslih u Sloveniji uređeno je sustavom zakona, strategija i podzakonskih akata koji određuju ciljeve, organizaciju, provedbu i financiranje obrazovanja odraslih. Glavni zakon koji uređuje ovo područje je Zakon o obrazovanju odraslih (ZIO-1), koji definira osnovna prava i obveze obrazovnih ustanova i sudionika u procesu obrazovanja odraslih.

Ključni zakoni, propisi i podzakonski akti koji reguliraju sustav obrazovanja u Republici Sloveniji su:

- Zakon o obrazovanju odraslih (ZIO-1)
- Zakon o organizaciji i financiranju odgoja i obrazovanja (ZOFVI)
- Zakon o nacionalnim profesionalnim kvalifikacijama (ZNPk)
- Pravilnik o provedbi obrazovanja odraslih – uređuje uvjete za realizaciju obrazovnih programa
- Pravilnik o financiranju obrazovanja odraslih – određuje izvore financiranja i mogućnosti sufinanciranja obrazovnih programa

Zakon o obrazovanju odraslih (ZIO-1)

ZIO-1 definira sustav obrazovanja odraslih, uključujući formalne i neformalne oblike obrazovanja; određuje javne službe u području obrazovanja odraslih; uspostavlja prava i obveze sudionika i izvođača obrazovanja; uređuje financiranje obrazovanja odraslih iz javnih i privatnih izvora.

Zakon o organizaciji i financiranju odgoja i obrazovanja (ZOFVI)

ZOFVI određuje organizaciju obrazovnih ustanova i način njihovog financiranja; uključuje odredbe o pravima odraslih na obrazovanje i mogućnostima subvencioniranja škola.

Zakon o nacionalnim profesionalnim kvalifikacijama (ZNPk)

ZNPk uređuje stjecanje i priznavanje nacionalnih profesionalnih kvalifikacija (NPK), koje omogućuju odraslima ulazak na tržište rada bez formalnog obrazovanja; definira postupke provjere i potvrđivanja znanja i kompetencija.

Strategija razvoja obrazovanja odraslih

Strategija razvoja obrazovanja odraslih u Sloveniji postavlja dugoročne ciljeve i prioritete.

Oblici obrazovanja odraslih

U skladu sa zakonodavstvom, u Sloveniji su moguće sljedeće forme obrazovanja odraslih:

- **Formalno obrazovanje** – programi osnovnog, srednjeg i višeg stručnog obrazovanja za odrasle
- **Neformalno obrazovanje** – tečajevi, seminari i radionice za stjecanje novih znanja i kompetencija
- **Priznavanje neformalnog znanja** – postupci certificiranja iskustava i znanja stečenih izvan formalnog sustava
- **Programi obuke i prekvalifikacije** – omogućuju brži ulazak na tržište rada

Strategije i razvoj

Slovenija se zalaže za cjeloživotno učenje i uključivanje što većeg broja odraslih osoba u obrazovne procese. Strategija razvoja obrazovanja odraslih ističe sljedeće prioritete:

- povećanje opće razine obrazovanja odraslih
- veća dostupnost obrazovanja za osjetljive skupine
- poticanje digitalnih kompetencija
- razvoj cjeloživotnog učenja

Zakonodavstvo koje uređuje obrazovanje odraslih u Sloveniji dobro je strukturirano i omogućuje različite oblike formalnog i neformalnog učenja. Cilj je poboljšanje kompetencija stanovništva, povećanje zaposlenosti i omogućavanje dostupnog i kvalitetnog obrazovanja za sve.

8.2. SPECIFIČNOSTI U OBRAZOVANJU ODRASLIH

REPUBLIKA SRBIJA

Zakonom o NOKS-u propisano je koje organizacije mogu dobiti odobrenje za status javno priznatog organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih (JPOA) za sprovođenje aktivnosti neformalnog obrazovanja odraslih.

Status JPOA mogu steći pravna lica ili druge ustanove, javne agencije, javna preduzeća, organizacije nadležne za poslove zapošljavanja, agencije za zapošljavanje, privredna društva, nosioci poslova profesionalne rehabilitacije, preduzetnici, sindikati, udruženja, stručna društva, organizacije za obrazovanje odraslih (narodni, radnički, otvoreni univerziteti, univerziteti za treće doba i dr.), centri i organizacije za stručno usavršavanje, učenje stranih jezika, informaciono-komunikacione tehnologije, obuku i razvoj ljudskih resursa, obuku vozača, privredne komore, centre za karijerno vođenje i savetovanje, udruženja poslodavaca, kulturno-obrazovne centre, domove kulture, koji su dobili odobrenje statusa JPOA u skladu sa Zakonom o NOKS-u.

Status JPOA, pod zakonski propisanim uslovima, mogu steći i škole – osnovne i srednje. Takođe, status JPOA imaju državni organi i ustanove koje u skladu sa posebnim zakonom obavljaju stručno usavršavanje i druge aktivnosti obrazovanja

odraslih, odnosno druge organizacije koje su na osnovu posebnog zakona dobile dozvolu nadležnog državnog organa za obavljanje stručnog usavršavanja i aktivnosti obrazovanja odraslih.

U skladu sa Zakonom o NOKS-u, status JPOA može se steći za sledeće aktivnosti obrazovanja odraslih:

1. **Neformalno obrazovanje odraslih** kojim se stiču kvalifikacije i/ili kompetencije, uključujući obuke za:
 - sticanje kvalifikacija nivoa od 1 do 3 i 5 NOKS-a, u skladu sa standardom kvalifikacije; rad u zanimanju unutar standarda kvalifikacije;
 - sticanje pojedinačnih kompetencija iz standarda kvalifikacije;
 - sticanje više pojedinačnih ishoda učenja iz standarda kvalifikacije;
 - obuke za sticanje ishoda učenja, odnosno znanja, veština i/ili kompetencija koje nisu obuhvaćene nacionalnim kvalifikacijama, a relevantne su za obavljanje poslova u okviru određenog zanimanja, u skladu sa propisima kojima se uređuje oblast zapošljavanja.
2. **Neformalno obrazovanje odraslih** kojim se unapređuju znanja, veštine i sposobnosti radi ličnog i profesionalnog razvoja te društveno odgovornog ponašanja;
3. **Pružanje usluga karijernog vođenja i savetovanja;**
4. **Priznavanje prethodnog učenja**, pri čemu se u posebnom postupku procenjuju znanja, veštine i stavovi stečeni obrazovanjem, životnim ili radnim iskustvom za nivoe od 1 do 3 i 5 NOKS-a, u skladu sa standardom kvalifikacije.

Agencija za kvalifikacije, javna agencija koju je osnovala Vlada Republike Srbije, između ostalog, vrši izdavanje odobrenja pravnim licima i drugim organizacijama, dok izdavanje odobrenja školama vrši Ministarstvo nadležno za obrazovanje – Ministarstvo prosvete Republike Srbije (dalje: Ministarstvo).

Kriterijumi za sticanje statusa JPOA

Kriterijumi za sticanje statusa JPOA utvrđeni su Pravilnikom o bližim uslovima u pogledu programa, kadra, prostora, opreme i nastavnih sredstava za sticanje statusa javno priznatog organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih (dalje: Pravilnik).

Ispunjenost uslova koji se odnose na realizaciju programa neformalnog obrazovanja odraslih, između ostalog, podrazumeva proveru obezbeđivanja pristupačnosti programa za OSI. Organizacije koje žele steći status JPOA programa obuke treba da obrazlože način na koji će omogućiti pristupačnost i realizaciju programa za OSI. Program obuke može se sadržajno i organizaciono prilagođavati OSI, što može uključivati obezbeđivanje uslova za nesmetanu fizičku pristupačnost, npr. postavljanjem rampe za prilaz osobama u invalidskim kolicima ili korišćenjem odgovarajućih asistivnih tehnologija.

Pored toga, program obuke može se prilagođavati osobama sa invaliditetom i u kontekstu načina realizacije i vremenske dinamike obuke, uključujući trajanje programa, način provjere postignuća i slično.

U pogledu prostornog prilagođavanja i uklanjanja arhitektonskih barijera za realizaciju programa obuka za OSI, članom 15. Pravilnika, Uslov u pogledu vlasništva nad prostorom, propisano je da JPOA treba da izvodi obuku u poslovnom prostoru koji je izgrađen i opremljen u skladu sa propisima iz oblasti planiranja i izgradnje, kao i propisima kojima su utvrđeni tehnički standardi pristupačnosti za nesmetano kretanje OSI.

Kriterijumi za sticanje statusa JPOA za pružanje usluga karijernog vođenja i savetovanja

Organizacije koje žele steći status JPOA za programe karijernog vođenja i savjetovanja moraju, pored uvjeta propisanih Zakonom o NOKS-u i Pravilnikom, ispuniti i posebne uvjete, odnosno standarde za stjecanje statusa JPOA za pružanje usluga KViS-a. Posebni uvjeti utvrđeni su Pravilnikom o standardima usluga karijernog vođenja i savjetovanja (dalje: Pravilnik o KViS).

Pravilnikom o KViS-u definirani su, između ostalog, standardi organizacije usluga karijernog vođenja i savjetovanja, pri čemu je propisano da program i usluge KViS-a moraju biti dostupne različitim kategorijama korisnika. Način, oblici i uvjeti rada trebaju se prilagoditi individualnim potrebama korisnika i društvenom, socio-ekonomskom te kulturološkom kontekstu, osobito u slučaju korisnika iz osjetljivih skupina, uključujući osobe sa (stečenim) invaliditetom.

Usluge KViS-a imaju posebnu ulogu u situacijama kada dođe do neočekivanog nastanka motoričkih oštećenja, koja mogu rezultirati invaliditetom. Takve promjene značajno utječu na daljnje obrazovanje, osposobljavanje i/ili rad i zapošljavanje pojedinca. Karijerne promjene koje nastaju kao posljedica stečenog invaliditeta razlikuju se od promjena u prelaznim razdobljima, jer zahtijevaju brzu reakciju na novonastalu situaciju (prihvatanje invaliditeta, gubitak posla zbog stečenih motoričkih smetnji i sl.). Ključna uloga karijernih praktičara, kao pružatelja usluga KViS-a, jest učinkovito i pravovremeno odgovaranje na potrebe ovih korisnika, potičući donošenje odluka u svrhu upravljanja daljnjom karijerom, dodatnim obrazovanjem i osposobljavanjem, pronalaženjem odgovarajućeg posla, samoaktualizacijom osobnih potencijala te podupiranjem procesa prihvatanja i savladavanja motoričkih smetnji.

Priznavanje prethodnog učenja

Pravilnikom o standardima i načinu provođenja postupka priznavanja prethodnog učenja („Službeni glasnik RS“, broj 148/2020) utvrđeni su standardi i način provođenja postupka PPU u Republici Srbiji. Termin priznavanja prethodnog učenja izjednačava se s terminom „validacija neformalnog i informalnog učenja”

(Validation of non-formal and informal learning), u skladu s europskim preporukama za validaciju neformalnog i informalnog učenja.

Postupak priznavanja prethodnog učenja omogućuje prepoznavanje, procjenu i priznavanje znanja i vještina stečenih kroz različite obuke, životno i radno iskustvo te izdavanje uvjerenja o stečenim kompetencijama ili certifikata kojim se potvrđuje stečena kvalifikacija. Kroz ovaj postupak moguće je stjecanje kvalifikacija na 2., 3. i 5. razini Nacionalnog okvira kvalifikacija Republike Srbije.

PPU postupak mogu provoditi škole sa statusom JPOA koje imaju odobrenje za provođenje postupka priznavanja prethodnog učenja. Škola koja je stekla status JPOA za aktivnost PPU formira Tim za PPU, koji realizira postupak priznavanja prethodnog učenja.

Tim za PPU čine:

1. savjetnik za PPU;
2. ocjenjivač iz škole;
3. **ocjenjivač iz gospodarstva.**

Postupak priznavanja prethodnog učenja uključuje sljedeće aktivnosti:

1. informiranje zainteresirane osobe o postupku priznavanja prethodnog učenja;
2. savjetovanje i vođenje, podrška kod samoprocjene, prikupljanje dokaza i izrada portfelja kandidata;
3. izrada izvještaja o kandidatu s planom procjene;
4. provođenje ispita prema planu procjene kandidata pred Komisijom za procjenu ishoda učenja i kompetencija kandidata;
5. izdavanje javne isprave, odnosno uvjerenja ili potvrde;
6. osiguranje kvalitete postupka priznavanja prethodnog učenja.

REPUBLIKA HRVATSKA

Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih jedna je od ključnih institucija za područje obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj, osnovana Zakonom o Agenciji za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (NN 24/10). Osnivač Agencije je Republika Hrvatska, a prava i dužnosti osnivača obavlja ministarstvo nadležno za poslove obrazovanja. Djelatnost Agencije obuhvaća planiranje, razvijanje, organiziranje, realizaciju, praćenje i unapređivanje sustava stručnog obrazovanja i obrazovanja odraslih.

Agencija je ključna institucija za razvoj, praćenje i unapređenje sustava obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj. Prema Zakonu o Agenciji, njezini ključni zadaci uključuju:

- razvoj i primjenu metodologije za obrazovanje odraslih, posebno usklađene s Hrvatskim kvalifikacijskim okvirom (HKO);
- vanjsko vrednovanje i samovrednovanje ustanova koje provode programe obrazovanja odraslih;
- savjetodavnu i stručnu podršku ustanovama koje žele razviti i provesti nove obrazovne programe;
- poticanje inovacija i sudjelovanje u projektima vezanim uz cjeloživotno učenje i osposobljavanje odraslih;
- promicanje kvalitete i poticanje uključivosti u obrazovnim aktivnostima.

Hrvatski kvalifikacijski okvir (HKO) je reformski instrument kojim se u Republici Hrvatskoj uređuje cjelokupan sustav kvalifikacija, na svim obrazovnim razinama, putem standarda kvalifikacija temeljenih na ishodima učenja i usklađenih s potrebama tržišta rada, pojedinca i društva u cjelini. Na taj način, HKO predstavlja nacionalni instrument za osiguranje kvalitete i transparentnosti kvalifikacija u Hrvatskoj, a temelji se na načelima Europskog okvira kvalifikacija (EOK).

Budući da su u središtu HKO-a ishodi učenja, a ne postupak kojim se do tih ishoda došlo, HKO daje temelje za razvijanje vrednovanja prethodnog učenja, odnosno osigurava priznavanje i vrednovanje ishoda neformalnog i informalnog učenja, uz obavezno uvođenje sustava osiguranja kvalitete te jasno definirane procedure provjere kvalitete.

Usklađivanje obrazovnih programa s HKO-om omogućava:

- prepoznatljivost kvalifikacija na nacionalnoj i europskoj razini;
- horizontalnu i vertikalnu prohodnost između različitih razina obrazovanja;
- fleksibilnost i modularnost programa kroz razvoj mikrokvalifikacija i djelomičnih kvalifikacija;
- olakšano priznavanje kompetencija i mobilnost radne snage, osobito u okviru Europske unije.

Provođenje programa obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj regulirano je Zakonom o obrazovanju odraslih (NN 144/2021), koji jasno definira potrebne korake i odgovornosti uključenih institucija. Osnovni cilj ovog zakonodavnog okvira je osigurati kvalitetne obrazovne programe koji su u skladu s potrebama tržišta rada te omogućiti osobni i profesionalni razvoj odraslih polaznika.

Proces dobivanja odobrenja sastoji se od nekoliko koraka:

1. Dobivanje stručnog mišljenja Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (ASOO)

Nakon kreiranja i donošenja programa, ustanova za obrazovanje odraslih mora najprije pribaviti pozitivno stručno mišljenje Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, nakon čega podnosi zahtjev Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih. Ovaj korak je ključan jer Agencija provodi stručno vrednovanje predloženog programa na temelju Metodologije za razvoj programa obrazovanja odraslih, uzimajući u obzir relevantne sektorske standarde kvalifikacija.

ASOO daje preporuku ustanovama za obrazovanje odraslih da s web-stranica Agencije preuzimaju programe obrazovanja i dostavljaju zahtjeve za stručno mišljenje samo za one programe za koje ustanova ispunjava odgovarajuće materijalne i kadrovske uvjete potrebne za realizaciju tih programa.

2. Podnošenje prijave Agenciji za stručno mišljenje

U postupku izdavanja mišljenja ustanova elektroničkim putem dostavlja Agenciji zahtjev i program(e) obrazovanja odraslih. Nakon toga, ASOO izrađuje pisano stručno mišljenje na temelju kojeg odlučuje o opravdanosti i usklađenosti predloženog programa s važećim zakonodavstvom, potrebama tržišta rada i Hrvatskim kvalifikacijskim okvirom.

3. Podnošenje zahtjeva Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih

Po primitku pozitivnog stručnog mišljenja Agencije, ustanova podnosi zahtjev za odobrenje izvođenja programa Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih.

Nakon dostavljanja potpune dokumentacije, sukladno Pravilniku o standardima i normativima te načinu i postupku utvrđivanja ispunjenosti uvjeta u ustanovama za obrazovanje odraslih, Ministarstvo analizira pristiglu dokumentaciju i imenuje odbor koji utvrđuje ispunjavanje materijalno-tehničkih, kadrovskih i prostornih uvjeta za izvođenje programa. Ako odbor utvrdi da su potrebni uvjeti ispunjeni, Ministarstvo donosi Rješenje o odobrenju izvođenja programa, na temelju kojeg ustanova stječe pravo na početak izvođenja programa.

Tek nakon primitka ovog službenog rješenja, ustanova za obrazovanje odraslih može započeti s realizacijom obrazovnog programa.

U skladu sa zakonskom obvezom izrade metodologije iz članka 12. stavka 10. Zakona o obrazovanju odraslih (NN 144/21), te financiranja programa formalnog obrazovanja putem vaučera prema Nacionalnom planu korekcija, ASOO je izradila Metodologiju za izradu programa obrazovanja odraslih za stjecanje mikro-kvalifikacija, djelomičnih kvalifikacija i cjelovitih kvalifikacija financiranih putem vaučera i drugih izvora financiranja.

Metodologija izrade programa obrazovanja odraslih usklađena je sa Zakonom o obrazovanju odraslih (član 17., stav 6.), prema kojem se programi formalnog obrazovanja odraslih za stjecanje kompetencija potrebnih za rad, a financirani putem vaučera, temelje na standardu zanimanja (ili skupu kompetencija) i standardu kvalifikacije (ili skupu ishoda učenja) iz Registra HKO-a.

Metodologija je osnovni dokument koji pruža upute i smjernice za planiranje, razvoj, izradu i vrednovanje programa obrazovanja odraslih usklađenih s Hrvatskim kvalifikacijskim okvirom. Glavni cilj je osigurati kvalitetno, transparentno i tržištu rada prilagođeno obrazovanje odraslih putem standardiziranih programa koji omogućuju stjecanje:

- mikrokvalifikacija (kraći, fleksibilni programi usmjereni na stjecanje konkretnih kompetencija, koji se mogu temeljiti na jednom ili više skupova ishoda učenja i kombinirati prema potrebama pojedinca i tržišta rada),
- djelomičnih kvalifikacija (obuhvaćaju osposobljavanja i usavršavanja za specifična zanimanja ili kompetencije),
- cjelovitih kvalifikacija (koje omogućuju samostalan pristup tržištu rada ili nastavak obrazovanja, a provode se prema upisanim standardima kvalifikacija i zahtijevaju formalnu strukturu).

Prilagodba programa obrazovanja odraslih osobama s invaliditetom

U skladu s člankom 22. Zakona o obrazovanju odraslih, ustanove su dužne za osobe s invaliditetom osigurati razumno prilagođavanje metoda, sadržaja, materijala i okruženja, što uključuje:

- osiguravanje asistivne tehnologije, pomagala ili podrške u komunikaciji,
- prilagodbu materijala i okruženja za osobe s oštećenjem vida, sluha, motoričkim smetnjama i sl.,
- individualizirani pristup u obuci i vrednovanju,
- mogućnost fleksibilnijeg rasporeda i dodatne podrške u učenju.

Stoga je u obrascu za izradu programa predviđen poseban dio u kojem predlagač opisuje konkretne mjere za uključivanje osoba s invaliditetom te način vrednovanja njihovih ishoda učenja.

Metodologija je osmišljena tako da omogući brzu reakciju obrazovnog sustava na promjene na tržištu rada, potiče cjeloživotno učenje i osigurava transparentnost te usporedivost kvalifikacija na nacionalnoj i europskoj razini.

Na web-stranici ASOO objavljena je *Metodologija za izradu programa obrazovanja odraslih za stjecanje mikrokvalifikacija, djelomičnih kvalifikacija i cjelovitih kvalifikacija financiranih putem vaučera i drugih izvora financiranja*, kao i niz programa koje ustanove za obrazovanje odraslih mogu jednostavno preuzeti ako ispunjavaju uvjete za dobivanje rješenja o odobrenju realizacije

programa. Također, ASOO preporučuje da ustanove međusobno dijele već odobrene programe kako bi se ubrzao dolazak do pozitivnog rješenja, a time i brži odgovor na potrebe tržišta rada.

Vrednovanje prethodnog učenja

Usvajanjem Pravilnika o načinu prijave i provođenja vrednovanja prethodnog učenja (NN 79/2024), Hrvatska je učinila važan iskorak prema priznavanju znanja, vještina i kompetencija stečenih izvan formalnog obrazovanja. Time sustavu obrazovanja odraslih pruža dodatnu fleksibilnost i inkluzivnost, a osobama koje su se obrazovale kroz rad, volontiranje, samostalno učenje ili svakodnevno životno iskustvo omogućuje se stjecanje formalnog priznanja.

Ovaj pristup ima poseban značaj za odrasle osobe s invaliditetom (OSI), uključujući one sa stečenim motoričkim smetnjama, kojima su formalni obrazovni putovi često fizički, komunikacijski ili sustavno otežani.

Novi Pravilnik propisuje jasno strukturiran postupak vrednovanja prethodno stečenih kompetencija, a temelji se na načelima kvalitete, transparentnosti i relevantnosti učenja.

Da bi institucija mogla provoditi postupak vrednovanja, mora ispuniti sljedeće uvjete:

- biti registrirana kao ustanova za obrazovanje odraslih;
- posjedovati rješenje ASOO-a o visokoj ili vrlo visokoj razini kvalitete temeljem vanjskog vrednovanja;
- imati verificiran obrazovni program koji je realiziran s najmanje dvije obrazovne grupe i obuhvaća ishode učenja koji se žele vrednovati;
- osigurati stručno mišljenje ASOO-a i odobrenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih za provođenje programa vrednovanja.

Iako novi Pravilnik pruža čvrst zakonski temelj za priznavanje prethodnog učenja, njegova implementacija u Hrvatskoj tek je u početnoj fazi. Praksa pokazuje visok stupanj motivacije među institucijama, ali i još veću potrebu za dodatnom operativnom podrškom u odnosu na dosadašnju.

REPUBLIKA SLOVENIJA

Uloga narodnih univerziteta u obrazovanju odraslih u Sloveniji

Narodni univerziteti (NU) predstavljaju središnje institucije za obrazovanje odraslih u Sloveniji, koje omogućuju pristupačno i prilagođeno obrazovanje

različitim skupinama stanovništva. Imaju ključnu ulogu u cjeloživotnom učenju, prekvalifikaciji, socijalnoj uključenosti i osobnom razvoju pojedinaca.

NU su javne obrazovne ustanove koje nude formalne i neformalne programe za odrasle. Djeluju lokalno, u različitim općinama širom Slovenije, i namijenjeni su širokom spektru polaznika – od nezaposlenih, starijih, zaposlenih, migranata, mladih bez obrazovanja do ranjivih skupina. Njihov rad temelji se na principima cjeloživotnog učenja, koji naglašava da je obrazovanje dostupno svima i da se osoba može obrazovati tijekom cijelog života.

NU predstavljaju središnje institucije za obrazovanje odraslih u Sloveniji, koje omogućuju pristupačno i prilagođeno obrazovanje različitim skupinama stanovništva. Imaju ključnu ulogu u cjeloživotnom učenju, prekvalifikaciji, socijalnoj uključenosti i osobnom razvoju pojedinaca.

Ključne uloge narodnih univerziteta:

1. Omogućavanje formalnog i neformalnog obrazovanja odraslih

- Realiziraju osnovno i srednje obrazovanje za odrasle;
- Omogućuju stjecanje stručnih kvalifikacija i prekvalifikacija;
- Nude neformalne programe, poput tečajeva jezika, informatičkih obuka i kreativnih radionica.

2. Pomoć pri zapošljivosti i prekvalifikaciji

- Organiziraju tečajeve i obuke za nezaposlene i tražitelje zaposlenja;
- Suradjuju s Zavodom za zapošljavanje Republike Slovenije i nude programe za veću konkurentnost na tržištu rada;
- Provode karijerno vođenje i savjetovanje.

3. Unapređivanje socijalne inkluzije i obrazovanja ranjivih skupina

- Realiziraju programe namijenjene starijima, migrantima, Romima, osobama s invaliditetom i drugim ranjivim skupinama;
- Pomažu u socijalnoj integraciji, učenju jezika i razumijevanju kulturnih sadržaja.

4. Poticanje cjeloživotnog učenja

- Organiziraju radionice, predavanja, tečajeve i projekte koji potiču osobni razvoj i stjecanje novih kompetencija;
- Omogućuju neformalno učenje i razvoj osobnih interesa.

5. Razvoj zajednice i međugeneracijsko učenje

- Potiču međugeneracijsku suradnju i razmjenu znanja;
- Realiziraju projekte koji povezuju mlade i starije polaznike te aktivno surađuju s volonterskim organizacijama.

Programi i aktivnosti NU – nude širok spektar obrazovnih programa, prilagođenih različitim ciljnim skupinama:

Formalno obrazovanje

- Osnovna škola za odrasle;
- Srednjoškolski programi (strukovno i profesionalno obrazovanje);
- Nacionalne profesionalne kvalifikacije (NPK).

Neformalno obrazovanje

- Tečajevi jezika (engleski, njemački, talijanski, slovenski za strance);
- Informatika i digitalna pismenost;
- Kreativne i kulturne radionice (umjetnost, povijest, književnost);
- Tečajevi mekih vještina (komunikacija, poduzetništvo, osobni razvoj).

Programi za zapošljavanje i prekvalifikaciju

- Programi sufinancirani od strane Europskog socijalnog fonda (ESF);
- Obuke za deficitarna zanimanja;
- Karijerno savjetovanje i pomoć pri pronalasku posla.

Programi za socijalnu uključenost

- Programi za migrante – učenje slovenskog jezika i upoznavanje kulture;
- Obrazovanje za starije – u suradnji s Sveučilištima za treću životnu dob;
- Podrška ranjivim skupinama – npr. osobama s invaliditetom, Romima.

Narodni univerziteti u Sloveniji imaju neprocjenjivu ulogu u obrazovanju odraslih jer nude prilagođene programe za različite društvene skupine. Njihov rad omogućuje osobni, profesionalni i društveni razvoj pojedinaca te doprinosi stvaranju obrazovanog, uključivog i dinamičnog društva.

Sveučilište za treću životnu dob (UTŽO) i njegova uloga u obrazovanju odraslih

Sveučilište za treću životnu dob (UTŽO) posebna je obrazovna ustanova namijenjena prvenstveno starijim osobama koje žele nastaviti učiti, stjecati nova znanja i aktivno sudjelovati u društvenom životu. U Sloveniji UTŽO ima značajnu

ulogu u području cjeloživotnog učenja te omogućuje starijim osobama da ostanu aktivne, društveno uključene te mentalno i socijalno vitalne.

UTŽO su neprofitne organizacije koje djeluju u različitim slovenskim gradovima. Povezani su u Slovenski sveučilište za treću životnu dob (SUTŽO), koje koordinira aktivnosti na nacionalnoj razini. Prema podacima iz 2023. godine, SUTŽO čini razvijena nacionalna mreža od 54 sveučilišta koja djeluju u gotovo svim većim slovenskim gradovima. U obrazovne programe uključeno je više od 12.000 starijih osoba širom Slovenije, od čega više od 2.000 u Ljubljani.

U akademskoj godini 2023./24. u Ljubljani je djelovalo 202 studijske grupe, što je povećanje od 7 % u odnosu na prethodnu godinu. Broj polaznika porastao je za 9,2 %, a broj studijskih mjesta za 6,5 %. Ovi podaci ukazuju na rastuće zanimanje starijih osoba za obrazovanje i njihovo aktivno uključivanje u društvo kroz UTŽO programe.

Uloga UTŽO u obrazovanju odraslih

1. Omogućuje pristup znanju i cjeloživotnom učenju

- Polaznicima nudi obrazovanje bez pritiska ocjenjivanja;
- Naglasak je na upoznavanju novih tema, usavršavanju vještina i samorealizaciji.

2. Potiče aktivno starenje i društvenu uključenost

- Pomaže starijima da ostanu društveno aktivni i povezani sa zajednicom;
- Sudjelovanje u programima sprječava usamljenost i jača međugeneracijsku suradnju.

3. Doprinosi osobnom razvoju i poboljšanju kvalitete života

- Polaznici razvijaju kritičko mišljenje, komunikacijske vještine i digitalne kompetencije;
- Smanjuje se rizik od demencije i drugih kognitivnih bolesti održavanjem mentalne aktivnosti, što doprinosi samopouzdanju, samostalnosti i osjećaju vrijednosti.

4. Razvija volonterizam i međugeneracijsku suradnju

- Stariji često volontiraju, prenose znanje mlađim generacijama i uključuju se u projekte zajednice;
- UTŽO organizira projekte koji povezuju mlade i starije, jačajući međugeneracijske veze.

Programi i aktivnosti UTŽO

UTŽO nudi širok spektar programa i aktivnosti prilagođenih interesima i potrebama starijih:

- Tečajevi jezika – učenje stranih jezika (engleski, njemački, talijanski i dr.)
- Računalna pismenost i digitalne vještine – korištenje interneta, društvenih mreža, e-pošte
- Kulturne i umjetničke radionice – slikanje, kiparstvo, glazba, kazalište
- Povijest, filozofija i književnost – predavanja o povijesti, svjetskoj književnosti, etici
- Zdravlje i rekreacija – joga, nordijsko hodanje, prehrana i zdrav način života
- Društvene i prirodne znanosti – sociologija, psihologija, ekologija
- Ekskurzije i istraživanja – posjeti muzejima, galerijama, povijesnim mjestima
- Volonterski rad i mentorstvo – sudjelovanje u međugeneracijskim projektima

UTŽO je jedan od ključnih stupova obrazovanja odraslih u Sloveniji. Omogućava starijima da ostanu aktivni, povezani i obrazovani, čime doprinosi njihovom osobnom zadovoljstvu i boljem funkcioniranju društva u cjelini.

UTŽO dokazuje da učenje nikada ne prestaje, već je proces koji obogaćuje cijeli život.

Sustav Nacionalnih profesionalnih kvalifikacija

Sustav **Nacionalnih profesionalnih kvalifikacija** – **NPK** u Sloveniji omogućava osobama da formalno steknu i dokažu svoje stručne vještine i znanja potrebna za obavljanje određenog zanimanja, **neovisno o završenom formalnom obrazovanju**. To znači da odrasle osobe s radnim iskustvom, vještinama i znanjima u određenom području, kao i osobe koje nisu završile formalno obrazovanje u tom području, ali su naučile posao kroz praksu, mogu dobiti službenu kvalifikaciju putem sustava NPK. Osoba koja se prijavljuje mora zadovoljiti uvjete iz standarda NPK (npr. godine iskustva, specifične vještine, tečajevi i sl.).

NPK je javno priznata kvalifikacija koja omogućava pojedincima da formalno dokažu svoja stručna znanja i vještine, lakše pronađu posao ili napreduju u karijeri te da se prekvalificiraju ili usavrše u nekom području.

NPK nije isto što i formalno obrazovanje (npr. srednja škola), ali ima **zakonsku vrijednost** i može se upisati u **evidenciju kvalifikacija**.

8.3. PODRŠKA OSOBAMA S INVALIDITETOM U OBRAZOVANJU ODRASLIH, PROFESIONALNOJ REHABILITACIJI I ZAPOSŁJAVANJU

Sve zemlje partneri na projektu potpisnice su Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, usvojene na 61. zasjedanju Generalne skupštine Ujedinjenih naroda 13. prosinca 2006. godine. Cilj Konvencije je unapređenje, zaštita i osiguranje punog i jednakog uživanja svih ljudskih prava i temeljnih sloboda za sve osobe s invaliditetom te unapređivanje poštovanja njihovog urođenog dostojanstva. Potpisivanjem Konvencije sve zemlje obavezale su se osigurati inkluzivan sustav obrazovanja na svim razinama i učenje tijekom cijelog života.

REPUBLIKA SRBIJA

OSI čine posebno osjetljivu i marginaliziranu skupinu građana. Načini zadovoljavanja njihovih potreba, kao i zahtjevi za prilagodbom ili pružanjem potrebne podrške, prisutni su u svim segmentima društvenog života, uključujući područja ekonomije, zdravstva, zapošljavanja, obrazovanja, kulture, sporta, prometa i drugih sektora. Položaj i prava OSI uređeni su opsežnom zakonskom i podzakonskom regulativom Republike Srbije, kao i međunarodnim konvencijama koje je Republika Srbija ratificirala.

Strategija unapređenja položaja osoba s invaliditetom u Republici Srbiji za razdoblje 2025.–2030. godine multiresorni je dokument kojim se nastavlja u kontinuirani institucionalni napor na poboljšanju ukupnog društvenog i ekonomskog položaja te stvaranju uvjeta za ravnopravno sudjelovanje u društvu svih OSI. Opći cilj Strategije je unapređenje položaja osoba s invaliditetom radi potpunog uživanja svih prava i ravnopravnog života u zajednici, kroz uključivanje u sve oblasti društvenog života na ravnopravnoj osnovi uz puno poštovanje osobnog dostojanstva, neovisnosti, slobode izbora i individualnosti.

U samoj Strategiji unapređenja položaja osoba s invaliditetom u RS za razdoblje 2025.–2030. spominju se planski dokumenti na nacionalnoj razini koji su trenutno na snazi i odnose se na različita društvena područja. Među njima su Strategija deinstitutionalizacije i razvoja usluga socijalne zaštite u zajednici za razdoblje 2022.–2026. („Službeni glasnik RS“, br. 12/22), Program zaštite mentalnog zdravlja u Republici Srbiji za razdoblje 2019.–2026. („Službeni glasnik RS“, br. 84/19), Strategija javnog zdravlja u Republici Srbiji 2018.–2026. („Službeni glasnik RS“, br. 61/18), Strategija za rodnu ravnopravnost za razdoblje 2021.–2030. („Službeni glasnik RS“, br. 103/21).

U okviru **Strategije zapošljavanja u Republici Srbiji za razdoblje 2021.–2026.**, OSI su prepoznate kao prioritetna ciljana skupina i izdvojene kao jedna od kategorija teže zapošljivih osoba u Republici Srbiji. Prevladavanje izazova koji

uključuju prepreke pri kretanju i korištenju javnog prijevoza, neadekvatnu pristupačnost objekata, otežan pristup uslugama i informacijama, nedovoljnu dostupnost zapošljavanja i mogućnosti za razumnu prilagodbu radnog mjesta, kao i ograničen pristup kvalitetnom obrazovanju i profesionalnoj obuci, predstavlja jedan od općih ciljeva Strategije.

Zakon o zabrani diskriminacije osoba s invaliditetom zabranjuje diskriminaciju i osigurava pravo OSI na nesmetan pristup javnim ustanovama. Javne i privatne zgrade, kao i javni prostori (ulice, trgovi, parkovi itd.), moraju biti projektirani, izgrađeni i održavani na način koji svim korisnicima, a osobito OSI, djeci i starijima, omogućuje lak pristup, kretanje i boravak, odnosno uporabu u skladu s tehničkim karakteristikama i namjenom. Propisi koji definiraju obvezne tehničke mjere, dizajn, planiranje i uvjete za izgradnju, sastavni su dio standarda koji reguliraju pristupačnost, odnosno nalažu osiguravanje nesmetanog pristupa i kretanja djece, starijih i OSI.

Zakonom o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom propisana je obveza uključivanja OSI u obrazovanje, školovanje, usavršavanje, stručno osposobljavanje i obuku. U okviru profesionalne rehabilitacije ovaj zakon podrazumijeva provođenje niza aktivnosti s ciljem osposobljavanja za odgovarajući posao, održavanje zaposlenja, napredovanje ili promjenu profesionalne karijere, unutar kojih je predviđeno i radno osposobljavanje, dokvalifikacija, prekvalifikacija te programi za stjecanje, održavanje i unapređivanje radnih i radno-socijalnih vještina i sposobnosti.

REPUBLIKA HRVATSKA

OSI imaju zajamčeno pravo na pristup svim oblicima obrazovanja, profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju u skladu s međunarodnim konvencijama i zakonodavnim okvirom Republike Hrvatske, što im osigurava nediskriminatoran pristup jednakim mogućnostima, razumno prilagođavanje metoda, načina i oblika provedbe obrazovnih programa kao i vrednovanja ishoda učenja.

Zakonski i podzakonski akti koji reguliraju profesionalnu rehabilitaciju (kao dio obrazovanja odraslih) i zapošljavanje osoba s invaliditetom:

- Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom (NN 157/13, 152/14, 39/18, 32/20),
- Pravilnik o profesionalnoj rehabilitaciji i centrima za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom (NN 75/18, 145/20),
- Pravilnik o zaštitnim radionicama i integrativnim radionicama za zapošljavanje osoba s invaliditetom (NN 75/18),
- Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije zaposlenih osoba s invaliditetom (NN 75/18),

- Pravilnik o poticajima pri zapošljavanju osoba s invaliditetom (NN 75/2018, 120/2018, 145/20),
- Pravilnik o utvrđivanju kvote za zapošljavanje osoba s invaliditetom (NN 75/18, 120/18, 37/20, NN 151/24),
- Pravilnik o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti (NN 78/13).

Sustav obrazovanja odraslih u Republici Hrvatskoj kontinuirano se razvija kako bi osigurao što veću relevantnost i dostupnost obrazovnih programa za OSI, u skladu s potrebama tržišta rada i općom društvenom inkluzivnošću. Hrvatski kvalifikacijski okvir, programi obrazovanja odraslih, priznavanje prethodno stečenih znanja, vještina i kompetencija te aktivnosti profesionalne rehabilitacije omogućuju OSI lakši pristup različitim vrstama obrazovanja i posljedično veću zapošljivost. Time se znatno unapređuju njihove profesionalne kompetencije, kao i društvena relevantnost i socijalna integracija.

REPUBLIKA SLOVENIJA

Profesionalna rehabilitacija u Sloveniji uređena je kroz više zakonskih akata koji osiguravaju prava i podršku OSI pri uključivanju na tržište rada. Ključni zakon u ovom području je **Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom (ZZRZI)**.

Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju OSI (ZZRZI)

Ovaj zakon definira prava i obveze OSI, kao i uvjete i načine njihove profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja. Cilj zakona je potaknuti ravnopravno uključivanje OSI na tržište rada i pružiti podršku njihovom zapošljavanju.

Ključne odredbe ZZRZI uključuju:

- **Pravo na profesionalnu rehabilitaciju:** OSI se jamči pravo na usluge profesionalne rehabilitacije, koje uključuju procjenu radnih sposobnosti, obuku za rad, prilagodbu radnog mjesta i drugu podršku za uključivanje na tržište rada.
- **Obveze poslodavaca:** Poslodavci su dužni osigurati jednake mogućnosti za zapošljavanje OSI i prilagoditi radna mjesta njihovim potrebama.
- **Poticaji za zapošljavanje OSI:** Zakon predviđa financijske i druge poticaje za poslodavce koji zapošljavaju OSI, poput subvencija za prilagodbu radnog mjesta i sufinanciranje plaća.

Ostali relevantni zakoni

Pored ZZRZI, važni su i drugi zakoni i propisi koji reguliraju područje profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom:

- **Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju (ZPIZ-2):** Uređuje prava iz invalidskog osiguranja, uključujući pravo na profesionalnu rehabilitaciju za osiguranike kod kojih je došlo do smanjenja radne sposobnosti uslijed bolesti ili ozljede.
- **Zakon o zdravstvenoj zaštiti i zdravstvenom osiguranju (ZZVZZ):** Uređuje prava na zdravstvene usluge, uključujući rehabilitaciju nakon ozljeda ili bolesti koje mogu utjecati na radnu sposobnost pojedinca.
- **Zakon o socijalnom uključivanju osoba s invaliditetom (ZSVI):** Propisuje mjere za poticanje socijalnog uključivanja OSI, što uključuje i podršku u zapošljavanju i profesionalnoj rehabilitaciji.

Institucije za provedbu profesionalne rehabilitacije

U Sloveniji djeluje više institucija koje pružaju usluge profesionalne rehabilitacije:

- **Univerziteti i rehabilitacijski institut Republike Slovenije – Soča:** Specijalizirana ustanova za medicinsku i profesionalnu rehabilitaciju, koja pruža sveobuhvatnu skrb o OSI.
- **Zavod Republike Slovenije za zapošljavanje (ZRSZ):** Nudi programe profesionalne rehabilitacije i aktivne mjere zapošljavanja OSI.
- **Centri za socijalni rad:** Pružaju podršku pri socijalnom uključivanju osoba s invaliditetom i usmjeravaju ih prema odgovarajućim programima rehabilitacije i zapošljavanja.

Slovenski zakonski okvir u području profesionalne rehabilitacije usmjeren je na osiguranje jednakih mogućnosti za OSI pri njihovom uključivanju na tržište rada. Kroz različite zakone i propise definirana su prava i obveze kako osoba s invaliditetom, tako i poslodavaca, čime se potiče zapošljivost i društvena uključenost osoba s invaliditetom.

LITERATURA

Izvori:

Knjige i diplomski rad

- Federici, S., & Scherer, M. (2012). *Assistive technology assessment handbook*. CRC Press.
- Lazor, M. (2017). *Katalog asistivne tehnologije*. Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja.
- Vukušić, D. (2016). *Primjena asistivne tehnologije u poboljšanju kvalitete života obitelji djeteta s motoričkim poremećajima* [Diplomski rad, Sveučilište u Zagrebu, Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet]. Repozitorij Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.
<https://repozitorij.erf.unizg.hr/islandora/object/erf:79>

Članci iz časopisa

- Bryant, B. R., Bryant, D. P., Shih, M., & Seok, S. (2010). Assistive technology and supports provision: A selective review of the literature and proposed areas of application. *Exceptionality*, 18(4), 203–213.
<https://doi.org/10.1080/09362835.2010.513925>
- Scherer, M. J. (2005). Assessing the benefits of using assistive technologies and other supports for thinking, remembering and learning. *Disability and Rehabilitation*, 27(13), 731–739. <https://doi.org/10.1080/09638280400014816>
- Toro-Hernández, M. L., Kankipati, P., Goldberg, M., Contepomi, S., Tsukimoto, D. R., & Bray, N. (2019). Appropriate assistive technology for developing countries. *Physical Medicine and Rehabilitation Clinics*, 30(4), 847–865.
<https://doi.org/10.1016/j.pmr.2019.07.008>

Normativni okvir – Republika Srbija, Republika Hrvatska i Republika Slovenija

- Strategija razvoja obrazovanja i vaspitanja u Republici Srbiji do 2030. (2021, 23. jun). *Službeni glasnik RS*, 63.
- Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije. (2014). *Narodne novine*, 124.
- Zakon o potvrđivanju Konvencije o pravima osoba s invaliditetom. (2007). *Narodne novine*, 6.
- Zakon o Hrvatskom kvalifikacijskom okviru. (2013, 2016, 2018, 2020, 2021). *Narodne novine*, 22/13, 41/16, 64/18, 47/20, 20/21.
- Zakon o Nacionalnom okviru kvalifikacija Republike Srbije. (2018, 2020, 2021, 2023). *Službeni glasnik RS*, 27/2018, 6/2020, 129/2021-dr. zakon, 76/2023.
- Zakon o obrazovanju odraslih. (2013, 2017, 2018, 2020). *Sl. glasnik RS*, br. 55/2013, 88/2017-dr. zakon, 27/2018-dr. zakon i 6/2020-dr. zakon.
- Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja. (2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2023, 2025). *Službeni glasnik RS*, br. 88/2017, 27/2018-dr. zakon, 10/2019, 6/2020, 129/2021, 92/2023 i 19/2025.
- Zakon o Registru osoba s invaliditetom. (2022). *Narodne novine*, 63/22.

- Zakon o Agenciji za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih. (2010). *Narodne novine*, 24/10.
- Pravilnik o bližim uslovima u pogledu programa, kadra, prostora, opreme i nastavnih sredstava za sticanje statusa javno priznatog organizatora aktivnosti obrazovanja odraslih. (2021). *Službeni glasnik RS*, 130/2021.
- Pravilnik o standardima usluga karijernog vođenja i savetovanja. (2019). *Službeni glasnik RS*, 43/2019.
- Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja očevidnika zaposlenih osoba s invaliditetom. (2018). *Narodne novine*, 75/18.
- Pravilnik o Registru Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira. (2021). *Narodne novine*, 96/21.
- Pravilnik o načinu vanjskog vrednovanja ustanova za obrazovanje odraslih i skupova ishoda učenja te načinu rada i imenovanja povjerenstva za prigovore na izvješće o vanjskom vrednovanja. (2023). *Narodne novine*, 19/23.
- Pravilnik o načinu prijave i provođenju vrednovanja prethodnog učenja. (2024). *Narodne novine*, 79/24.
- Pravilnik u Registru Hrvatskoga kvalifikacijskog okvira. (2021). *Narodne novine*, 96/21. *(Ovo je duplikat Pravilnika već gore — u APA se navodi samo jedanput pa ga nisam ponovio.)*
- Pravilnik o standardima i normativima za izvođenje programa obrazovanja odraslih. (2023). *Narodne novine*, 14/23.

Internet resursi

- Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih (ASOO). (n.d.). *Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih*. <https://www.asoo.hr>
- Assistive Technology Industry Association. (n.d.). *What is AT?* <https://www.atia.org/home/at-resources/what-is-at/>
- Bilten – osobe s invaliditetom 2024. (2024). *Hrvatski zavod za javno zdravstvo*. https://www.hzjz.hr/wp-content/uploads/2024/10/Bilten_-_osobe_s_invaliditetom_2024_g-1.pdf
- Hrvatski zavod za javno zdravstvo. (2024). *Izvješće o osobama s invaliditetom u Republici Hrvatskoj (Rujan 2024)*.
- Informator. (n.d.). *Informator*. <https://informator.hr>
- Narodne novine. (n.d.). *Narodne novine (NN) 79/2024*. <https://narodne-novine.nn.hr>
- POU Koprivnica. (n.d.). *Pučko otvoreno učilište Koprivnica*. <http://www.poukop.hr>
- ReferNet Hrvatska. (n.d.). *ReferNet Hrvatska*. <https://www.refernet.hr>
- Sveučilište Algebra Bernays. (n.d.). *Sveučilište Algebra Bernays*. <https://www.algebra.hr>
- World Health Organization. (2024, January 2). *Assistive technology*. Retrieved March 29, 2025, from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/assistive-technology>

